

Kamniški občan

ŠT. 1

LETO 19

14. januar 1980

CENA 3 DIN

● S seje predsedstva OK SZDL

Znamo razpravljati!

Naloge in aktivnosti, ki smo si jih zastavili v Resoluciji o politiki izvajanja družbenega plana občine Kamnik v letošnjem letu in ki so jih sprejeli delegati na zadnji seji občinske skupščine, bo moč uresničiti samo z usklajenim in odgovornim izvajanjem resolucijskih ciljev in spoštovanjem ukrepov za njeno izvajanje v vseh samoupravnih sredinah.

Predsedstvo občinske konference SZDL je na svoji zadnji seji v letu 1979, ki so se je udeležili tudi predsedniki krajevnih organizacij SZDL, spregovorilo o analizi izvajanja družbenega plana v letu 1979 in o resoluciji za leto 1980 in obenem razpravo tudi strnilo. Ugotovljeno je bilo, da je o predlaganih dokumentih živahna razprava potekala v vseh samoupravnih sredinah in da pripomb in predlogov ni manjkalo, čeprav je bilo po splošni oceni gradivo kvalitetno pripravljeno. Pripombe in predloge je izvršni svet naše skupščine obravnaval in jih upošteval oziroma na nekatere pripravil dodatna pojasnila. Na seji predsedstva je bilo poudarjeno, da je bila javna razprava kljub kratkemu roku dobra in živahna, kar kaže, kako velik je interes za dobro gospodarjenje ter obenem prič, da dobri gospodarski rezultati v letu 1979 pomenijo osvežitev in pozitivno tovrstne aktivnosti. Člani predsedstva so bili mnenja, da je resolucija o politiki izvajanja družbenega plana občine Kamnik postavljena na realno osnovo, ter da so v njej naloge opredeljene tako, da jih bo ob sodelovanju vseh zainteresiranih in odgovornih v letu 1980 moč izvršiti.

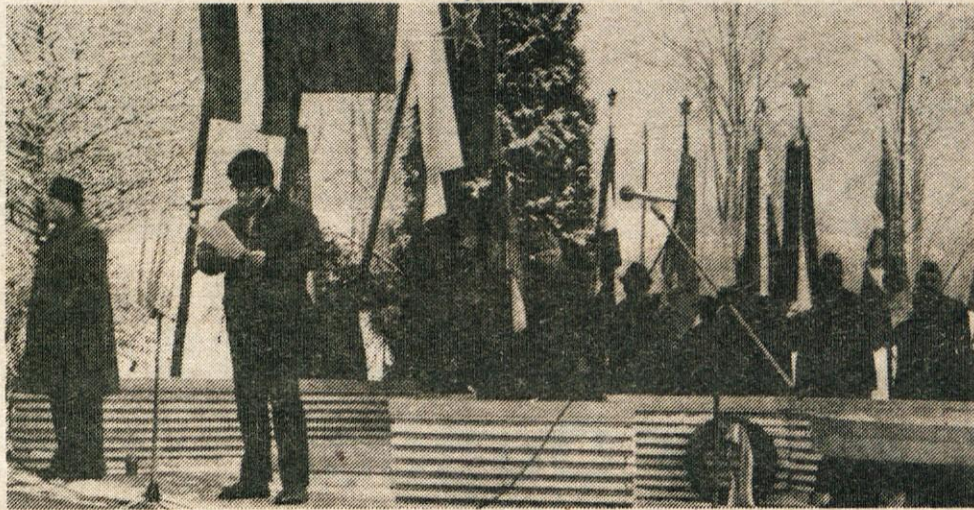
Predsedstvo je obravnavalo tudi potek samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja na področju stanovanjskega gospo-

darstva. Ocenilo je, da je bilo na tem področju premalo storjenega. Samoupravni sporazum o oblikovanju in postopnem prehodu na ekonomske stanarine je zgolj prvi korak. To se je pokazalo tudi v razpravi o tem samoupravnem sporazumu, ki je bila predvsem v zadnjem času kvalitetna in živahna. Prav v teh razpravah so se pokazali problemi, katerim bo v prihodnjem obdobju potrebno posvetiti veliko pozornosti, če hočemo v stanovanjskem gospodarstvu take samoupravne odnose, ki bodo omogočili vsakemu delovnemu človeku in občanu aktivno in ustvarjalno vključevanje v razreševanje pro-

blemov v stanovanjskem gospodarstvu.

Potrebna bo akcija za oživitve hišnih svetov, ki so osnovne celice za odločanje in gospodarjenje v stanovanjskem gospodarstvu. Omogočiti jim bo potrebno materialne pogoje za delo in uresničiti njihovo delegatsko povezavo s skupščino stanovanjske skupnosti. Poleg tega bo potrebno razrešiti še nekatere druge probleme, kar bo nedvomno ena od nalog koordinacijskega odbora za spremljanje samoupravnega sporazumevanja na področju stanovanjskega gospodarstva pri OK SZDL.

JOŽE ZAGORC



V Rudniku pri Volčjem potoku je bila 6. januarja, ob 35-letnici napada na partizanske bunkerje, v katerih so se aktivisti in družbenopolitični delavci kamniškega okrožja zbrali na pomembnem sestanku, spominska slovesnost, ki je v ta kraj kljub sveže zapadlemu snegu privabila številne borce, aktiviste, družbenopolitične delavce in občane Domžal in Kamnika. (Zapis o slovesnosti in o dogodkih v januarskih dneh leta 1945 objavljamo na 3. strani).

(Ne)odgovornost delegatov

Ni naš namen spet govoriti o ustavnih, zakonskih in v občinskem statutu zapisanih dolžnostih o nalogah in odgovornosti delegatov zborov občinske skupščine. Povod za to razmišljanje je bila udeležba delegatov na skupni seji vseh treh zborov občinske skupščine konec lanskega decembra. Še posebej slaba je bila udeležba delegatov zbora združenega dela. Več kot petina delegatov tega zbora se seje ni udeležila, večina brez karšnegakoli opravičila.

Postavlja se vprašanje, kaj bodo rekli delegacije oziroma njihovi volilci, delavci v združenem delu, ker so brez

sodelovanja njihovih delegatov na seji skupščine sprejemali tako pomemben dokument kot je resolucija o uresničevanju srednjeročnega družbenega plana v letu 1980. Ko je hkrati brez njihovega sodelovanja občinska skupščina sprejela tudi ukrepe, ki naj bi zagotavljali uresničitev v resoluciji zastavljenih ciljev. In to v letu, ko smo ga označili kot stabilizacijsko leto, kot leto povečanih naporov in prizadevanj za ustalitev naših gospodarskih tokov.

Ali lahko pričakujemo, da se bodo manjkajoči delegati zavzeli za uresničitev nalog, če niso sodelovali pri njihovem sprejemanju? Če občinska skupščina sprejme nek dokument, namreč se ni rečeno, da je s tem samo po sebi zagotovljeno njegovo uresničevanje. Za to so odgovorni tudi delegati občinske skup-

ščine, ne samo izvršni svet in upravni organi. Tudi delegati morajo v svojem delovnem okolju ustvarjati vzdušje in pogoje za uresničitev tega, kar je bilo po predhodni demokratični razpravi sprejeto v skupščini. Zato pa seveda morajo v celotnem procesu nastajanja stališč in sklepov tudi sodelovati.

Vsako drugačno ravnanje pomeni, da ne držimo besede, ki smo jo ob izvolitvi delegacij leta 1978 dali svojim volilcem: da bomo v skupščinskih zborih vsa štiri leta, kolikor traja mandat, zastopali interese svojih volilcev in jih seveda usklajevali z interesi drugih delegatov in delegacij, predvsem pa s širšim družbenim interesom.

Tudi v tem pogledu bomo morali naše ravnanje in obnašanje v letu 1980 precej spremeniti!

F. S.

Glasiilo ustvarjajmo vsi

Ob prehodu v novo leto so številne delovne organizacije, krajevne skupnosti in posamezniki zaželeli uspešno in plodno delo tudi uredništvu Kamniškega občana. Vsem se naikreje zahvaljujemo za dobre želje, ki so bile hkrati majhen izziv za tale pisani klepet z vami, našimi bralci.

Ne, nočemo vas obremenjevati z vsotami denarja, ki ga bomo v letošnjem letu potrebovali za izhajanje časopisa, niti s tem, da uredništvo še vedno nima pravega prostora za svoje delovanje. Več besed bi radi namenili vsebinski zasnovi našega glasila. V program dela, ki spremlja tudi samoupravni sporazum o združevanju sredstev za redno izhajanje glasila, smo zapisali, da programske zasnove ne bomo spreminjali. Da pa bi jo radi kar najbolj dosledno uresničevali in sicer tako, da bo v glasilu vedno dovolj prostora za novice in poročila o pomembnejših dogodkih v vseh samoupravnih sredinah, pa naj bodo to delovne organizacije, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, društva, klubi ali druge samoupravne oblike združevanja delovnih ljudi in občanov. Tako naj bi glasilu naše občinske konference SZDL resnično postalo glasilo delovnih ljudi in občanov, pa hkrati dragoceno pripomoček delegatom pri njihovem delu, saj bo tudi v letošnjem letu v Kamniškem občanu imela svoj prostor delegatska priloga.

Seveda pa za uresničevanje take vsebinske zasnove potrebujemo pomoč vas bralcev, pravzaprav vaše sodelovanje. Strani našega časopisa so vam odprte, zato nam pišite o pomembnejših dogodkih, sestankih, pa tudi o vsakdanjem življenjskem utripu na delovnem mestu ali v kraju, kjer živite. Sestavki so lahko tudi polemični, saj v današnji številki glasila odpiramo posebno rubriko, v kateri bomo poslej objavljali polemične sestavke, torej take, za katere ste nam zdaj neredko očitali, da najdejo svoj prostor le v košu za smeti.

UREDNIKA



V ozke ulice starega mestnega jedra nas le redko zanese pot, saj tam ni številnih trgovin, da bi se ustavljali po nakupih, ne drugih reči, ki bi nas privabljele. Ali pač, pa jih ne vidimo. Nekaj očarljivega, romantičnega skrivajo te ulice s starimi pročelji in starinskimi svetilkami, ki svoj pravi čar pokažejo v temi, še zlasti, če se mimo svetlobnih pramenov vrtinčijo beli kosmi snega. (J. T.)

Večji solidarnostni sklad

»Vsaj vsake tri mesece bi se morali takole srečati,« so ugotavljali predsedniki krajevnih skupnosti naše občine po tehtnem in dolgotrajnem pogovoru, ki so ga napletli malo pred iztekom preteklega leta skupaj s predstavniki občinske skupščine.

Teško je povzeti vsa razmišljanja, predloge in pripombe, ki so jih posredovali v razpravi, na kateri so potrdili tudi razdelitev preostanka sredstev solidarnostnega sklada za razvoj krajevnih skupnosti. Slednjega so namenili krajevnima skupnostima Črna in Kamniška Bistrica; prvi devetdesetnovih tisočakov za izpolnjevanje električnega omrežja in drugi za dograditev vodovoda prav tako devetdeset tisoč dinarjev. S temi sredstvi bo obema krajevnima skupnostima omogočeno, da zaključita načrtovani naložbi. Seveda tudi tokrat ob znatni pomoči krajanov, saj bodo tudi v teh

dveh krajevnih skupnostih dodeljena solidarnostna sredstva za svoj razvoj oplemenitili z delom in s krajevnimi samoprispevki.

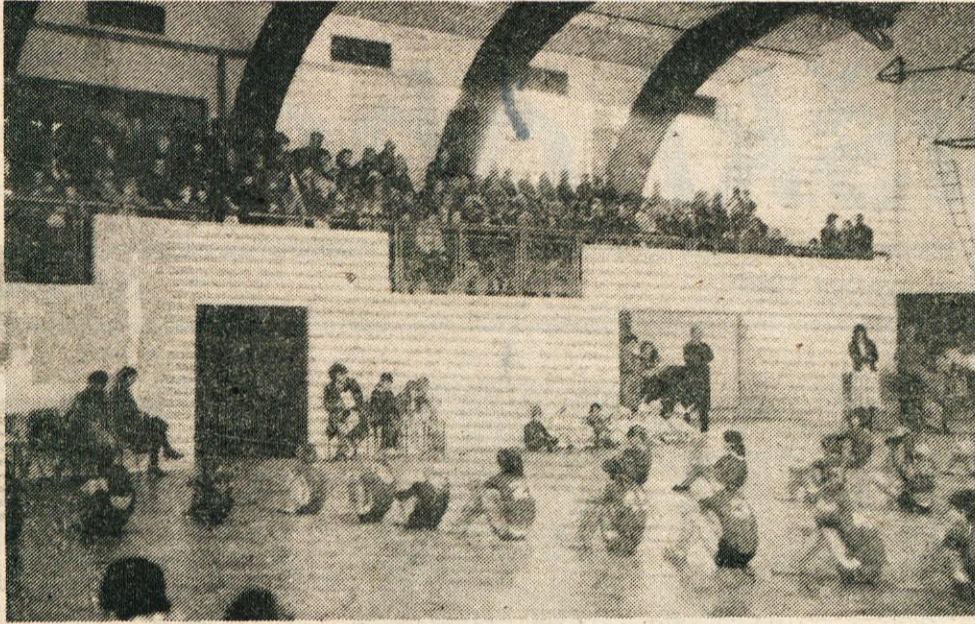
Sicer pa naj bi se solidarnostna sredstva v prihodnosti še povečala, saj so v krajevni skupnosti Duplica izoblikovali predlog, naj bi v prihodnje še več sredstev, ki jih za razvoj krajevnih skupnosti združujejo organizacije združenega dela, prelili na solidarnostni sklad ter tako omogočili, da bi več denarja dobile tiste krajevne skupnosti, ki imajo le malo zaposlenih. Pobuda je vsekakor dragocena in bi jo veljalo podpreti, saj bi pomenila pomembno osnovo za uresničevanje policentričnega razvoja občine, ki smo ga potrdili v smernicah za pripravo prihodnjega srednjeročnega plana.

Predsedniki krajevnih skupnosti so tehtno razmišljali tudi o medsebojnem kreditiranju krajevnih skupnosti,

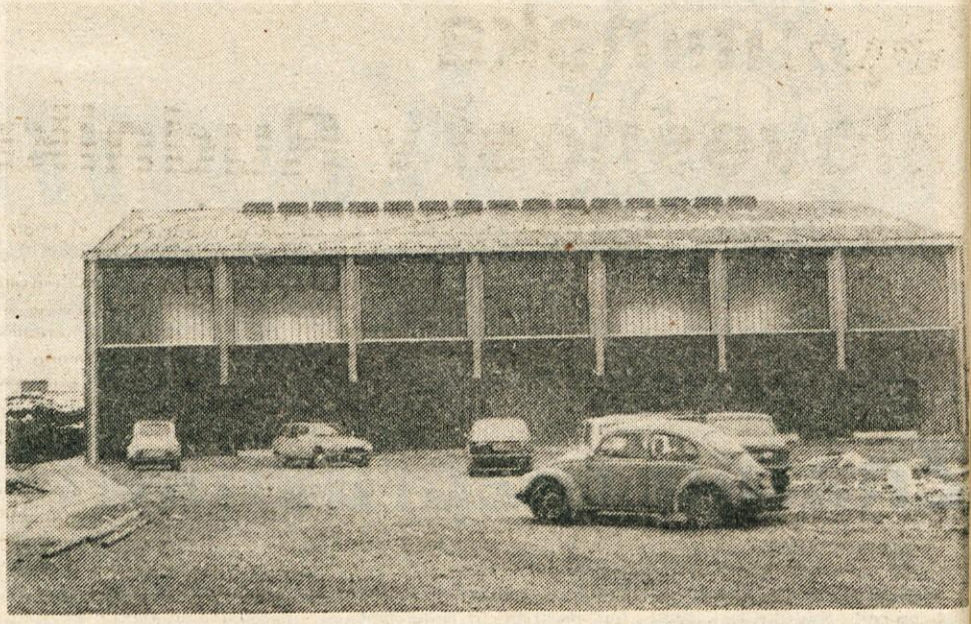
saj še vedno velja, da marsikje zaradi skromnih sredstev načrtovanih naložb ne morejo uresničiti tako hitro, kot bi jih radi. Temu vprašanju bo torej treba nameniti vso pozornost in skušati nanj tudi odgovoriti. Nekoliko težje bo najbrž najti odgovore na vprašanja o nepriznanih obrestih na sredstva, ki jih krajevne skupnosti hranijo v bankah, saj gre za neenotno bančno politiko, ki bi jo bilo potrebno uskladiti v širši družbeni skupnosti.

Verjetno pa se velja zamisliti tudi nad dvomečimi razmišljanji tistih krajevnih skupnosti, ki so podpisale sporazum o sodelovanju s komunalno skupnostjo pri urejanju komunalnih zadev, saj ugotavljajo, da jim to samoupravno sporazumevanje ne prinaša tistih ciljev, ki so jih pričakovali.

J. T.



Ob otvoritvi so šolarji pripravili pester in bogat športni program



Nova telovadnica pri osnovni šoli Duplica

Nova telovadnica tudi na Duplici

Ob izteku minulega leta so krajanje Duplice, še posebej šolarji, praznovali prav poseben praznik, saj so s priložnostno slovesnostjo izročili namenu novo telovadnico ob šoli, hkrati pa uradno odprli tudi osem novih učilnic, v katerih so s poukom sicer začeli že ob začetku šolskega leta.

Prav gotovo so novi objekti na Duplici obogatili pogoje za izobraževanje naših najmlajših. Pa ne le zato, ker je občinska izobraževalna skupnost v telovadnico in prizidek k šoli investirala 23,5 milijona dinarjev. Pač pa, ker so najmlajši pridobili nove, svetle, moderno opremljene učilnice in ker posej lahko telovadijo v prostorni telovadnici, saj ima okrog 600 kvadratnih metrov uporabne površine.

Sicer pa je pomembno pridobitev ustreznih ponazorila športna akademija, ki so jo šolarji pripravili za slovesno otvoritev. Pa tudi besede slavnostnega govora

Slavka Ribša, predsednika naše skupščine, ki je med drugim dejal:

Ni naključje, da smo v tem srednjeročnem obdobju posebno pozornost namenili področju vzgoje in izobraževanja, saj se nam je ravno tu zaradi prepočasnega razreševanja v preteklosti nakopičilo veliko težav. Zato je bila na mestu odločitev občanov Kamnika, da del krajevnega samoprispevka in dodatno združenih sredstev OZD namenijo izgradnji šolskih in otroškovarstvenih ustanov. Rezultat tega pa so: otroški vrtec v Komendi, Center usmerjenega izobraževanja, osem novih učilnic na Duplici, športna dvorana pri osnovni šoli Frana Albrehta ter ta telovadnica. To so vsakega pomembne pridobitve, sad zavestne odločitve delovnih ljudi in občanov, da je ustvarjanje osnovnih pogojev za vzgojo in izobraževanje tudi predpogoj za nadaljnji razvoj in krepitev naše samoupravne socialistične družbe.

Res je, da s tem niso razrešeni vsi problemi na tem področju. Še vedno je prisotna, posebno v nekaterih središčih naše občine, prostorska stiska, ki onemogoča uvedbo pestrejšje in sodobnejše vzgoje. Zato bo naša naloga, da tudi v prihodnjem letu, kot tudi novem srednjeročnem obdobju, posvetimo vzgoji in izobraževanju potrebno pozornost, kajti na dlani je dejstvo: kolikor več bomo vsestransko vlagali v mladi rod, toliko več tudi lahko v prihodnosti od njega pričakujemo.

Pomembna sestavina vzgoje in izobraževanja je telesna kultura. Brez obvladavanja le-te si ne moremo zamisljati oblikovanja celovite osebnosti mladega človeka. Ne samo, da mu nudi vir zdravja in moči, temveč ga privaja na delo, na tovarištvo ter zagotavlja realno vrednotenje njegovih sposobnosti. Poleg tega pa omogoča koristno izrabo prostega časa, ki se žal in prečesto, pri pomanjkanju drugih aktivnosti, sprošča v družbeno negativna dejanja.

• Kako bomo delali v prihodnjem srednjeročnem obdobju

Smeli razvojni načrti

O oni najstarejših tovarn na Slovenskem, o Kamniški industriji Kamnik, le redko spregovorimo. Pa vendar sega njena zgodovina tja v leto 1849, ko je avstroogrška armada na svojem bojnem pohodu zaplenila v mestu Mantova tamkajšnjo tovarno smodnika, iz katerega so stroje prepeljali v Kamnik. Tu so nekdanje Andreoličeve fužine preuredili v tovarno smodnika, ki je začela z delom leta 1852.

Seveda ni težko uganiti, da je taki odločitvi botrovala ugodna zemljepisna lega, saj so objekte lahko razvrstili na primernem zemljišču ob Kamniški Bistrici. Vendar pa v tistih prvih letih Kamničani niso smeli stopiti v tovarno, v kateri so takrat delali le vojaki. Vojaska uprava pa je kmalu sprevidela, da s stalnim menjavanjem delavcev – vojaki so delali le dokler so služili vojaški rok – delo trpi. Zato so se leta 1870 odločili, da sprejmejo na delo v tovarno civilno prebivalstvo iz Kamnika in okolice.

Toda, poglejmo si približe današnja Kemijsko tovarno Kamnik, njeno samoupravno organiziranost, njene proizvodne programe, uresničevanje zastavljenih ciljev v tem srednjeročnem obdobju in cilje, ki jih snujejo za prihodnje petletno obdobje. Kemijsko industrijo Kamnik tvorijo tri temeljne organizacije – Kamniktit, v kateri proizvajajo razstreliva in aluminijeve paste, prah, ter pomožna livarska sredstva, drugi tozd nosi ime Namenska proizvodnja in tretji je Kamnik, ki proizvaja plastične izdelke. Pod okriljem delovne organizacije so še skupne službe s pomožnimi in vzdrževalnimi obrati.

Proizvodni program so tudi v tej delovni organizaciji v povojnih letih pridno dopolnjevali, saj so do leta 1945 izdelovali le razstreliva, črni smodnik in vžigalno vrvice, po tem letu pa so program dopolnili s proizvodnjo plastičnih izdelkov, proizvodnjo aluminijevih past in prahov, pomožnih livarskih sredstev ter pirotehniko. Pri tem je gotovo zanimiv podatek, da se je proizvodnja razstreliv od leta 1945 do lani povečala za šestkrat, da se je v enakem obdobju celotni prihodek povečal kar za štirinajstkrat, računano po enotnih cenah pa se je prav toliko povečala tudi produktivnost.

Sicer pa poglejmo nekoliko natančneje še podatke o lanskega letnega gospodarjenju v tej delovni organizaciji. Celotni prihodek je v primerjavi z letom 1978 porasel za 15 odstotkov, planske naloge so presegli za odstotek. Fizični obseg proizvodnje se v primerjalnem obdobju ni pove-

čal, nespremenjeno je ostalo tudi število delavcev. Takim gospodarskim kazalcem botruje dejstvo, da so se cene za razstrelivo povečale precej kasneje kot so porasle cene osnovnim surovinam. Pri tem tudi razmerje ni bilo ustrezno, saj so se cene njihovih izdelkov povečale za 9 odstotkov, medtem ko so se na primer Pegranulati podražili za 88 odstotkov, TNT za 47 odstotkov in tako dalje. Seveda so posledice takih razmerij občutili predvsem v tozdu Kamniktit, kjer je ekonomičnost poslovanja upadla za 4 odstotke, v tozdu Namenska proizvodnja je bila manjša za 2 odstotka, medtem ko je v tozdu Kamnik porasla za 6 odstotkov.

Ob tem pa ni mogoče spregledati vzpodbudnega podatka. Kemijska industrija je namreč lani izvozila kar za dva milijona štiri-sto tisoč dolarjev izdelkov ter s tem izvoz iz leta 1978 povečala za 29 odstotkov, medtem ko je uvoz porasel le za 20 odstotkov. S takim razmerjem se delovna organizacija, ki je lani izvažala v dvanajst držav, predvsem v Francijo in ZR Nemčijo, vključuje med aktivne izvoznike.

In kako bodo sklenili to srednjeročno obdobje? Če bodo doslegi načrtovano 15 odstotno rast celotnega prihodka, odstopanj od planov ne bo. S tem pa bi si še boljše utrdili temelje za uresničevanje ciljev v prihodnjem srednjeročnem obdobju, ki nikakor

niso skromni. Predvidevajo namreč, da bodo zmogljivosti obrata za proizvodnjo razstreliv povečali za 50 do 60 odstotkov. Zgradili naj bi obrat za proizvodnjo aluminijevega prahu za plinobeton, proizvodnjo aluminijevih past naj bi povečali od 200 na 600 ton ter osvojili proizvodnjo pihanih aluminijevih prahov. V tozdu Kamnik naj bi se zmogljivost od sedanjih 3000 povečala na 6000 ton izdelkov, pri čemer bodo kot novost vpeljali še proizvodnjo preganih in večslojnih folij. V tozdu Namenska proizvodnja pa naj bi se obseg proizvodnje povečal za 36 odstotkov. Seveda bodo ob vseh teh ciljih potrebne tudi nove naložbe, predvsem v strojno opremo, ki jih bo tako kot doslej vodila zahteva, da mora vsaka od njih prinesiti tudi boljše delovne pogoje.

Morda ob koncu tega zapisa ne bo odveč podatek, da so v Kemijski industriji Kamnik od leta 1945 do konca preteklega leta zgradili kar 220 družbenih stanovanj in da so v tem obdobju dodelili posojila za gradnjo zasebnih hiš kar petsto svojim delavcem. In da tudi sicer družbenemu standardu delavcev namenijo dovolj pozornosti, pa naj gre za organiziranje letovnih ali urejenih družbeno prehrano, saj so v njihovem obratu družbene prehrane v lanskim enajstih mesecih pripravili kar 181 tisoč obrokov hrane.

JANA TAŠKAR

Zdravilo za TOZD Hoteli in žičnice

Minuli četrtrek so do žičnice na Veliki planini pripeljali še zadnji manjkajoči material – nove nosilne vrvi so pripeljali že pred novim letom – za obnavljanje žičnice in seveda začeli tudi z montažo. Če torej ne bo nepredvidenih zapletov, bo žičnica spet obratovala z začetku februarja.

Tako se je končno razpletlo dolgotrajno dogovarjanje o sanaciji žičnice in hkrati sanaciji Golfturnovega tozda Hoteli in žičnice Kamnik. Poročali smo že, da se v sozdu Sap-Viator kar predloži niso mogli odločiti za zamenjavo dotrajanih nosilnih vrvi na gondolski žičnici. Pa tudi o tem, da predlagani sanacijski program ne zagotavlja tozdu Hoteli in žičnice uspešnejšega poslovanja. Naš izvršni svet je zato v začetku decembra na svoji seji postavil ostro zahtevo, naj se v sozdu Sap-Viator v desetih dneh dokončno odločijo, ali bodo žičnico obnovili in hkrati pripravili ustrezen sanacijski program. Že na tej seji je izvršni svet posredoval predlog ukrepov, s katerim naj bi sanaciji tozda pripomogli v okviru občine.

Na zadnji decembrski seji so tako znova spregovorili o odpravljajanju težav v tozdu Hoteli in žičnice. Vendar razprava tokrat ni bila polemična, saj je di-

rektor Golfturnista Aleksander Modrijan posredoval zagotovilo, da je urejena dokumentacija in so zagotovljena sredstva za uvoz novih nosilnih vrvi. Poleg tega so v sanacijskem programu upoštevali predloge našega izvršnega sveta: v okviru sozda naj bi po njem tozdu Hoteli in žičnice odpisali vsa kratkoročna posojila z obrestmi vred, s katerimi so ostali tozdi doslej pokrivali izgubo v kamniškem tozdu, oprostili naj bi ga združevanja sredstev za skupne službe v Golfturnistu in v okviru sozda Sap-Viator, odpisali naj bi tudi posojila iz skladov skupne porabe in zmanjšali stroške za obratna sredstva. Vse to naj bi skupaj z predlaganimi ukrepi izvršnega sveta – tozd naj bi oprostili plačevanja nekaterih davkov, združevanja sredstev po nekaterih samoupravnih sporazumih, s sklada rezervnih sredstev pa naj bi pokrili tudi del lanskega izgube – v tozdu Hoteli in žičnice omogočilo poslovanje brez izgub. Take olajšave naj bi predvidoma veljale do leta 1983, ko bodo v tozdu odplačali večji del posojil in anuitet.

Ob naštetih dejstvih je dobil zeleno luč tudi program razvoja turizma na Veliki planini – oblikovala sta ga oddelek za gospodarstvo pri izvršnem svetu in

tozd Hoteli in žičnice, ki je osnova za razpravo o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti Velika planina. Program predvideva tako obnavljanje in dopolnjevanje žičniškega sistema ter gostinskih objektov v prihodnjih letih, da bi uredili vse osnovne pogoje za poletni turizem in rekreacijo, predvsem pa za zimski turizem in rekreacijo, saj bo z dograditvijo žičniškega sistema na Veliki planini lahko smučalo okrog 2500 ljudi. Od začetnikov in najmlajših, do vrhunskih smučarjev, pri čemer smučarji tekači niso izzeti, saj naj bi uredili tudi tekaške proge.

O programu bo razpravljali še iniciativni odbor za ustanovitev interesne skupnosti in ga skupaj s samoupravnim sporazumom verjetno že v tem mesecu posredoval v javno razpravo.

JANA TAŠKAR

Smučarski klub Kamnik – alpska šola vabi cicibanke in cicibanje rojene leta 1970 in mlajše, ki imajo veselje do tekmovalnega smučanja, na začetne treninge v telovadnici Mekinje vsak ponedeljek in petek od 18. do 19. ure.

SK Kamnik

Podpisan dogovor o kadrovski politiki

Po večmesečni razpravi v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacijah in občinski skupščini je dokončno sprejet novi družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini. Podpis dogovora je bil 9. januarja. V dogovoru je poudarjena vloga delovnih ljudi pri oblikovanju kadrovske politike, odgovornosti in obveznosti nosilcev kadrovske politike, vloga in naloge strokovnih delavcev v kadrovskih službah itd.

Opozoriti je vendarle potrebno na dejstvo, ki smo ga zasledili tudi v razpravah o osnutku dogovora – da delovni ljudje premalo poznajo vsebino dogovora o kadrovski politiki. Zato bo ena osnovnih nalog strokovnih služb, družbenopolitičnih in samoupravnih dejavnikov ter poslovnih organov, da z vsebino dogovora seznanijo čim širši krog delovnih ljudi, saj je delovni človek nosilec in ustvarjalec novih družbenoekonomskih in političnih odnosov in tudi odnosov na področju kadrovske politike kot sestavnemu elementu teh odnosov.

Naslednja pomembna naloga je, da samoupravne akte uskladimo z vsebino dogovora, v nekaterih primerih pa – ker tega še nismo storili – tudi z zakonom o združenem delu, zakonom o delovnih razmerjih in ostalimi predpisi, ki urejajo področje kadrovske politike. Skratka, dogovor smo sprejeli in se s tem obenem zavezali, da bomo njegova določila dosledno uresničevali v praksi.

T. MALINARIČ

Spominska slovesnost v Rudniku

Številni borci, aktivisti, družbenopolitični delavci občin Domžale in Kamnik in občani so se 6. januarja letos spet zbrali v Rudniku pri Volčjem potoku, da bi se ob spomeniku poklonili spominu na padle aktiviste kamniškega okrožja. Ta dan je minilo petintrideset let od krvavega obračuna sovražnika z tridesetimi nekdanjimi aktivisti. V Rudniku so se namreč v začetku januarja 1945 zbrali aktivisti in družbenopolitični delavci, da bi na sestanku zasnovali nove akcije in cilje. A trije bunkerji, v katerih so se zadrževali, zaradi izdajalskih besed sovražniku niso ostali skriti – sovražnik je bunkerje napadel in večina aktivistov je izgubila življenje v neenakem boju s sovražnikom, nekaj pa so jih Nemci ujeli in jih ustrelili v Vrhopoljah. Med padlimi je bil tudi sekretar okrožnega komiteja komunistične partije Slovenije Edvard Peternel-Tinko.

Na slovesnosti, ki so jo izpolnili moški pevski zbor Solidarnosti, kamniška godba na pihala in recitatorji ZSMS Volčji potok, je zbranim spregovoril Iztok Kuret, predsednik občinske konference ZSMS Kamnik.

»Težko je nam mladim govoriti o težkih dneh, ki jih nismo doživeli. Vse kar danes imamo, smo dobili iz vaših rok, tovariši, ki ste se za vse to borili. Naša velika želja pa je, da bi tudi mi imeli kaj povedati in predati v roke prihodnjim mladim rodovom. V vsakodnevnem življenju

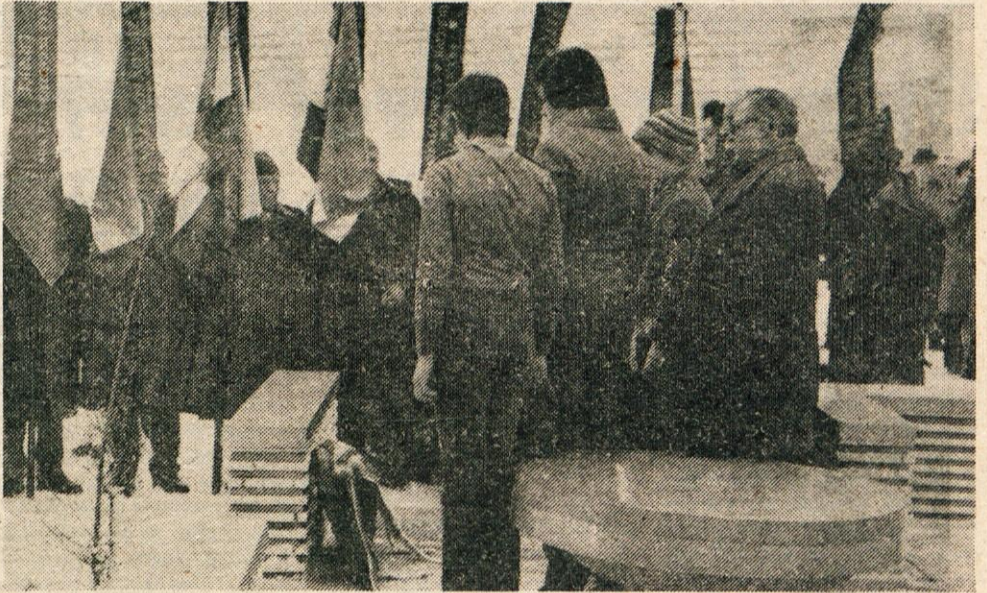
in delu se srečujemo in spoznavamo z načini in potmi, kako bomo to dosegli. Zato se z veseljem udeležujemo takšnih srečanj, kot je današnje. Zadovoljni smo, da so takšna srečanja postala tradicija. Iz bogatih izkušenj lahko črpamo novih vzpodbud, tu lahko iščemo novih moči za svoje nadaljnje delo. Vemo, življenje teče dalje, toda mladi lahko ljubimo, da poti partizanov, kurirjev, aktivistov ne bodo ostale pozabljene in osamljene.« je dejal slavnostni govornik in nadaljeval:

»Te dni smo vsi zelo zaposleni z ocenjevanjem preteklega leta, s tehtanjem uspešnih in tudi neuspešnih akcij. Posebej je to delo zanimivo in privlačno, če je bilo preteklo obdobje uspešno. In ker je bil leto 79 uspešno, želimo tudi mladi najti svoje mesto v analizah, poudariti svoje uspehe in najti poti, da bi v bodoče še bolje delovali. Res nam je z vsakim korakom bližji cilj, ki ga želimo doseči. Vendar za vsak korak naprej potrebujemo veliko več moči, več svojih aktivistov, ki jih moramo sami usposobiti. Ravno v tem tudi vidimo svoj največji uspeh v preteklem letu, saj je v številnih akcijah sodeloval skorajda vsak od preko tritisoč članov zveze socialistične mladine v naši občini. To pa nas tudi zavezuje, da vse, ki so si nabrali novih izkušenj, vključimo v še odgovornejše akcije. Seveda se tudi ostalim družbenopolitičnim organizacijam s tem obetajo

novi, mladi kadri, ki bodo pomladili aktivistične vrste v vodstvih SZDL in ostalih frontnih organizacijah. Enako velja za delegatski sistem, v katerem smo mladi sicer procentualno dokaj dobro zastopani na vseh ravneh.

Za nas mlade je v tem trenutku najpomembnejše to, da lahko najdemo svoj akcijski prostor, da ne moremo in ne bomo ostali ob strani, zaverovani v svoje interne organizacijske probleme. Kajti v praksi se uredničujejo Kardeljeve besede, da družbeni problemi niso mladinski problemi in obratno. Mladi smo življenjsko zainteresirani, da naša družba prebrodi vsako krizo, pa tudi sami želimo iz takih situacij iziti kadrovske in organizacijsko močnejši. Z uspešnim delom se ne bomo okrepili samo mi, poleg tega pa si bomo tudi konkretizirali in utrdili svoje perspektive. Kljub vsemu delu v preteklosti menim, da si mladinska organizacija še ni v vseh sredinah zagotovila pravega mesta, predvsem v nekaterih osnovnih sredinah, kjer mladinske organizacije še niso dobro zaživele ali pa si niso pridobile ustreznega ugleda.

Vsaka generacija se želi dokazati pred predhodnimi generacijami in tudi mi želimo to. Vemo, da bomo uspeli. Le z vestnim in zavzetim delom bomo zares najlepše počastili spomin vseh, ki danes ne morejo uživati sadov svojega boja. S tem jim bomo vsi gradili največji spomenik,« je zaključil svoje misli Iztok Kmet.



Minute tišine pri polaganju vencev ob spomenik padlim aktivistom

Kurir Kavka

V majhni vasi Rudnik pri Kamniku je živel Kardanova mati, ki je imela štiri sinove. Čeprav je bila revna, so bili otroci lepo oblečeni in obuti. Poskrbela je, da so se vsi izučili poklica.

Ob pogledu nanje se je vsakokrat srečno nasmehnila in pozabila na prečute noči.

Ko so že odrasli, so nekega jutra tuji vojaki prestopili meje naše domovine in jo zasedli.

»Nemci!«, so govorili otroci materi.

Stisnilo jo je pri srcu. Nobena vojna še ni prinesla nič dobrega. Ona pa je imela kar štiri odrasle fante.

Ni trajalo dolgo, ko so začeli po vasi šepetaje pripovedovati, da je nekaj fantov iz sosednjih vasi odšlo v gozd in se bodo bojevali proti Nemcem.

Mati se je v strahu za otroke prekrizala in noge so se ji začele tresti. Ni si mogla predstavljati, kako bi živel, če bi ji njene fante pobili.

Prvi je odšel v gozd njen najmlajši, sin Videk. Komaj sedemnajst let je bil star. Bil pa je krepak in pogumen fant. Za njim so odšli ostali trije. Neko noč je izginil še njen mož, oče pogumnih fantov.

V hiši je ostala sama. Sedela je ob oknu in gledala ven, da bi jih takoj zagledala, če bi se kdo odkod prikazal. Po uvelih licah so ji nezadržno polzele solze.

Namesto otrok pa je zagledala nemške vojsake, ki so ob-

kolili hišo. Ukazali so ji, naj se obleče in gre z njimi. Odpeljali so jo v zapor, nato pa v neko taborišče daleč v Nemčiji.

Dve leti in pol je živel na tujem. Postarala se je in lasje so ji osiveli. »Kaj, če ne bo preživel nobeden mojih?«, se je stalno spraševala.

Ko se je vrnila, je našla hišo prazno. Kar niso odnesli Nemci, so pobrali domači izdajalci.

Še isto popoldne jo je obiskala sosedova Bronica, hčerka ubitega partizanskega obveščevalca Krta, mala pogumna pionirka.

Tiho je mati poslušala, ko je deklica pripovedovala, kako so se bojevali mož in otroci in kako so v boju drug za drugim padli.

Ko naj bi pripovedovala o Vidku, je premagalo tudi Bronico. Molče je gledala v mizo in iz njenih otroških oči so prvirle solze.

»No, še o Vidku povej!«, je poprosila mati.

Videk je imel partizansko ime Kavka. Bil je kurir. V nekem spopadu z Nemci je bil hudo ranjen. Partizani so ga prinesli v sosedov – Štebetov senik. Sami so se morali zaradi hajke umakniti.

Pri Štebetovih takrat ni bilo nikogar doma. Vseh pet sinov, Miha, Janez, Jože, Ciril in Vinko je bilo v partizanih. Očeta, mamo in hčerko Minko so Nemci prenehali v Nemčijo, hišo pa zažgali. Ostal je samo senik.

Pri Vidku je tisto noč ostal

moj oče. Drugi dan sem mu nesla juho, pa ni mogel jesti. Ponoči je izkvravel.

Z očetom sva ga pokopala skrivaj, tja pod Štebetov kozolec.

Takrat, na treh kraljev dan leta 1945, ko je nekdo izdal bunkerje za vašo hišo, kjer je bila tehnik, je izdal tudi mojega očeta. Ustrelili so ga na travniku pod hišo.

Mene so pustili pri miru. Kdo bi si pa mislil, da sem tu pomagala, ker sem bila še tako majhna.

Ko sem videla, da se je iz bunkerja prebila partizanka Nadja v sami kombinezi in bosa, sem ji šla takoj kazat pot proti Grdavu, kjer so ji dali obleko, da je lahko odšla naprej. Jaz pa sem sama gazila sneg skozi gozd nazaj proti domu,« je povedala Bronica.

Uboga mati je izkoprala trupla svojih najdražjih, le za enega ni vedel nihče, kje naj bi bil pokopan, in jih pokopala v skupen grob na pokopališču.

Kadar je v njeno hišo vstopil kdo, ki ga je pot zanesla mimo samotne domačije, jo je našel ob mizi s škatlo družinskih slik v naročju.

In ko se je že privadila samote, so se nekega dne potihlo odprla vrata in pred seboj je kot v sanjah uzrla enega izmed svojih sinov. Bil je invalid, toda bil je živ.

Ne najdem besed, s katerimi bi lahko opisala srečo, ki jo je mati občutila v tistem trenutku.

ANICA SEMEJA

Sosed Matevž

Sosed Matevž je živel na kmetiji s svojo materjo. Sestre so že zdavnaj odšle od doma in se poročile. Očetova pisma iz daljne Amerike pa so bila vedno bolj redka. Zgodilo se je tisto, kar sta z materjo že dolgo slutila. Umrj je. Potem tudi pisem ni bilo več.

Ko je mati ostarela, se je Matevž poročil. Žena je bila molčeče narave, a pridna kot mravlja. Delala je na polju, v hlevu, gospodinjala in vzgajala otroke, ki so se jima rodili.

Matevž ni bil frfraz človek. Vsako delo je opravil počasi, s preudarkom. Vsi sosedje so imeli že par tednov zasajen krompir, ko je on šele začel voziti na njivo gnoj. A glej ga zlomka! Na sosedovih njivah je bilo vse polno plevla, ko krompir je iz zemlje ni prišel.

Okopavali so in pleli, da jim je pot lil z obraza, ko je Matevž počasi oral in sadil. V enem tednu je imel krompir zelen in prav nič plevla na njivi. Pa so sosedje zmagajali s svojimi glavami in se čudili, kot nekdanji Butalci. Še danes se mi čudno zdi, da se je to ponavljalo iz leta v leto.

Kadar je Matevž kosil seno, ga je bilo še posebno prijetno opazovati. Travniki v bregu je dobro pognojil, zato je bila trava gosta in je zrasla meter visoko. Kako lepo je valovila pred njim, ko je kosil! Tla med redovi pa so bila kot pobrita, tako lepo je kosil.

Ko je počival, je z očmi objemal njive, okrog sebe. Ko se mu je pogled ustavil na bližnjem gozdu, je v mislih že preudarjal, kje ga je treba razredčiti.

Bil je srečen, zadovoljen. Imel je grunt, dobro ženo in otroke.

Sreča pa je opoteča, pravi pregovor.

Minilo je že četrto leto vojne. Matevž je bil doma. Pridno je delal na polju in ker je bila domačija ob gozdu, še bolj pridno skrbel za partizane.

V bližini njegove hiše so imeli partizani izkopane tri bunkerje. Rekli so, da je tam tehnik. Matevž sicer ni vedel, kaj to pomeni. Vedel pa je, da mora biti to nekaj zelo pomembnega ker so bili bunkerji v grapi tako dobro skriti.

O, vedel je zanje Matevž! Toda, za nič na svetu ne bi o tem z nikomur govoril. Tudi z ženo ne!

Molčati je znal, Matevž!

Molčati pa ni znal nekdo drug, zato so Nemci vas Rudnik jutraj šestega januarja 1945 obkolili.

Prišli so po Matevža in ga ves dan vlečli po gozdu. Hodili so gor, pa dol in sem pa tja. Matevž je samo odkimaval, da ničesar ne ve, da mu nihče ne zaupa.

Nenadoma se mu je zazdelo, da sliši nečloveške krike. Oblil ga je mrzel pot. Noge se nikakor niso hotele več premikati.

»Kaj se je zgodilo, koga pretepajo?«

Ni slutil, da so v tistem trenutku Nemci vrgli njegovega sosesa Vampretovega Gašperja na mesarski stol in ga neusmiljeno tolkli. Ko je omedlel, so ga polili in zopet tolkli. Nato še njegovo sestro Katro.

Hoteli so zvedeti, kje so bunkerji, kje sta sinova Stane

in Tone, ki sta bila v partizanih.

Ni mogel slutiti, da bosta oba, Gašper in njegova sestra, ostala brez nog, ker jih bodo morali zaradi pretepanja amputirati.

Tudi ni vedel, da drugega sosesa Petra, ki je imel partizansko ime Krt – pri njem je bila javka, kjer so partizani našli zatočišče podnevi in ponoči, kjer so dobili hrano in ves drugi potreben material, kjer so ležali na zdravljenju ranjenci – tudi vlačijo po gozdu in tudi od njega zahtevajo isto:

»Povej, kje so bunkerji! Pokaži!, in izpustili te bomo.«

Po zaslugi izdajalca so bunkerje okrog poldneva odkrili, Krta pa ustrelili na travniku pod domačo hišo.

Za Matevža izdajalec ni vedel in so ga proti večeru izpustili.

Rešilo se je le nekaj partizanov. Vse druge so pobili. Nekateri v bunkerjih, druge, ko so se hoteli rešiti. Ujete so naslednji dan ustrelili v nekem kamnolomu v vasi Rafole.

Ta dogodek je Matevža tako prizadel, da si dolgo ni opomogel. Začel je bolehati. Lasje so mu osiveli in vidno je slabel.

Ni in ni mogel razumeti, da domačin izda domačina! Še manj pa, kako se je izdajalec počutil, ko so preteпали Vampretovega Gašperja in njegovo sestro Katro! Kako se je počutil, ko so pobijali partizane?

»Naj jih hudič vzame, te izdajalce!«, mi je rekel ob prvem srečanju po končani vojni.

Tečaj za zaščito

Malo pred koncem lanskega leta je bil za krajevni okoliš Moste in Komendo organiziran tečaj za radiološko, kemično in biološko zaščito. Teoretični del pouka je bil v osnovni šoli v Mostah, praktični preizkusi in zaključna vaja pa v okolici šole in na terenu za vasjo Žeje.

V začetku tečaja nekateri slušatelji zanj niso kazali pravega zanimanja. Posebno zato, ker je bil učni program precej obširen. V začetku je bilo že tudi povedano, da bo potrebno delati teoretični in praktični izpit pred komisijo. Vendar je slaba volja kmalu izginila. Organizatorji (oddelek za ljudsko obrambo občine Kamnik in odbora za ljudsko obrambo Moste in Komenda) so tečaj skrbno pripravili, veliko zaslugu za dober obisk in zanimanje na tečaju pa ima tudi predavatelj major Stojanov, ki je znal

slušatelje vedno pritegniti k delu.

Ni potrebno posebej poudarjati, kolikšna je pomembnost poznavanja, odkrivanja in dobre zaščite pred RKB nevarnostjo. Radiološko, kemično in biološko orožje je najnevarnejše in uničuje ljudi, hrano in drugo tudi takrat, ko je klasično orožje brez učinka. Pravilna zaščita krajanov pred udari in sevjanji atomskih izstrelkov, vojnih in bioloških strupov ob vsakem presenečenju je za življenje manjših skupin in družbe kot celote bistvenega pomena.

Obiskovalci tečaja smo se seznanili z zahtevnimi načini RKB zaščite.

Ob zaključku tečaja smo vsi slušatelji delali teoretični izpit, prav tolikšno pomembnost pa je imela zaključna praktična vaja, ki je potekala več ur. Tečajniki smo bili raz-

porejeni v skupine. Dve skupini sta na terenu odkrivali nevarnosti, drugi pa smo, prav tako organizirani v oddelke, s pripomočki, sredstvi in v zaščitnih oblekah opravljali varnostne ukrepe na ljudeh, oblekah, orožju in vozilih.

Vaja je potekala z vso resnostjo. Teoretično znanje smo tako uporabili v praksi, nabrali pa smo si tudi nove izkušnje. Pripomniti je potrebno, da je bila praktična vaja ob RKB tečaju v Mostah prvič organizirana in ima veliko večjo vrednost, kot opazovanje aktivnih pripadnikov armade.

Praktično uporabo znanja za RKB zaščito so si ogledali predstavniki republike, občine, pripadniki nekaterih okoliških krajevnih skupnosti in domačini.

CIRIL SIVEC

Polemični prispevki

Skladen razvoj vseh krajevnih skupnosti

Smo v času, ko se izteka srednjeročno obdobje in tečejo priprave na novo, torej v času, ki zahteva, da kritično pregledamo, kaj je bilo v posameznih krajevnih skupnostih in v občini na splošno. Na osnovi dosedanjega razvoja in napak moramo napraviti tak plan, da bodo porabljena sredstva, ki jih v občini ni na pretek, racionalno porabljena. Objekti, ki naj bi bili skupnega pomena za več krajevnih skupnosti, morajo biti v bodoče postavljeni tako, da bodo služili za vse krajevne skupnosti, ne pa samo eni.

Če pogledamo v tem srednjeročnem obdobju na območje krajevnih skupnosti Moste, Komenda in Križ vidimo, da so bili vsi objekti, ki naj bi bili skupnega pomena, zgrajeni v Komendi, čeprav je bilo v srednjeročnem planu načrtovano drugače. Otroški vrtec bi morali zgraditi na lokaciji, mimo katere se ljudje vozijo, ko gredo na delo, bodisi s svojimi avtomobili ali avtobusi. Ne pa obratno kot v tem primeru, ko je vrtec za krajane Most in Križa od rok, posebno na dan, ko je prepoved vožnje. Če bi vrtec stal v Mostah ali Križu, bi Komendčani lahko spotoma (v tej smeri so zveze tudi z avtobusi) oddajali otroke. Krajanom Most in Križa pa ne bi bilo treba vsak dan prevoziti do 6 km, kar v sedanjih energetski krizi ni brez pomena. Večina Komendčanov se namreč vozi na delo skozi Moste in Križ, v obratni smeri pa skoraj nihče.

Nekaj podobnega se je zgodilo tudi z gradbo PTT, ki bi jo morali po sprejetem srednjeročnem

razvoju občine zgraditi v Mostah. V resoluciji sprejetega plana občine je jasno pisalo, da bodo nove pošte v Mostah, na Duplici in v Stranjah. Nekateri krajan Komende niso mogli prenesti, da bi imele Moste svojo pošto. Izsilili so gradnjo pošte v Komendi, čeprav je gradnja telefonske centrale (obstoječa je v Mostah) v Komendi zaradi geografske lege bistveno dražja (tranzitni kabli so napeljeni skozi Moste). Manj ekonomično bo tudi poslovanje pošte. Pošta v Komendi bo kot do sedaj krajanom Most in Križa služila le za dostavo, medtem ko se bodo uslug na poštah okolišnih v naprej posluževali v krajih, kjer so zaposleni, oz. v krajih, skozi katere se vsak dan vozijo.

V naslednjem srednjeročnem obdobju 1981-1985 naj bi po prvotnem načrtu Občinske izobraževalne skupnosti zaradi prostorske stiske povečali šolo v Mostah. Vendar so Komendčani na zboru skupščine začeli dokazovati, da ni prav, ker je popolna osemletna šola v Mostah, ker je po njihovem mnenju Komenda center celotnega področja. Dokazovali so tudi, da v Mostah ni več prostora za povečanje šole, čeprav je v neposredni bližini šole prostora še dovolj. Pod vplivom komendske delegacije je bil sprejet sklep, ki je zapisan v Projekciji razvojnih možnosti vzgoje in izobraževanja v občini Kamnik do leta 1985. Pod drugo točko je zapisano tudi tole:

»Tudi v Mostah je ugotovljen porast prebivalstva. Šolska zgradba se ne da širiti, zato bi bilo smotnejše, da bi v Komendi zgradili šolo tako, da bi bila lahko popolna osemletka - osnovna šola, ki naj bi imela 24 učilnic.«

Proti večjemu davku

Zaradi neprijetnih zapletov pri preskrbi z osnovnimi živili so v ljubljanskih občinah izoblikovali predlog, naj bi del sredstev za pokrivanje izgub na mlečnih farmah in za rednejšo preskrbo z mesom zagotavljali tudi z višjimi davki na promet z alkoholnimi pijačami.

O tem predlogu so konec decembra razpravljali načelniki davčnih uprav vseh občin ljubljanske regije, saj naj bi predlog Ljubljane upoštevali tudi v primestnih občinah. Razprava je pokazala, da je v marsikateri izvenmestni občini ta davek že zdaj nekoliko večji kot v Ljubljani in da torej povečanja ne bo težko izpeljati.

Odklonilno stališče do predloga je na tem sestanku posredovala le naša občina, vendar so vzroki za tako ravnanje utemeljeni. Naše gospodarstvo namreč že skoraj leto dni združuje po samoupravnem splošnem sredstva v višini 0,10 odstotka od

bruto osebnega dohodka delavca za pospeševanje kmetijstva. Torej tudi za boljšo preskrbo z osnovnimi živili. Čeprav pospeševalna služba zaradi pomanjkanja delavcev v preteklem letu še ni mogla opravljati vseh nalog, pa so bili rezultati večje skrbi za razvoj kmetijstva že občutni, saj v Kamniku preskrba z mesom ni bila tako kritična kot v Ljubljani, občasnemu pomanjkanju mleka pa je botrovalo pomanjkanje embalaže.

Poleg tega ni mogoče zanemariti tega, da bi podpora predloga ljubljanskih občin za kamniško občino pomenila odstopanje od resolucije družbenoekonomskega razvoja v letošnjem letu, v kateri je zapisano, da se davščine ne bodo povečevale. Prav nasprotno, saj so zbori skupščine sprejeli odlok o tem, da se davek od osebnih dohodkov v letošnjem letu od 0,50 odstotka zniža na 0,10 odstotka.

J. T.

Novi sodniki

Obširni program dela DUVTSS (Društvo učiteljev, vadiateljev, trenerjev in sodnikov smučanja) kamniškega področja vsebuje tudi podroben program strokovnega izpopolnjevanja kadrov z različnimi seminarji.

Sredi meseca se bodo učitelji vsega področnega zbora zbrali na dvodnevni pripravi za demonstratorje vrst, teden dni zatem pa bodo organizirali že tradicionalni

vsakoletni predsezonski seminar za vadiatelje.

Tudi sodniki smučanja ne držijo križem rok.

16. januarja bo seminar za »stare« sodnike, 21. in 23. januarja pa tečaj za nove. Oba se bosta pričela ob 17. uri v prostorih Centra za usmerjeno izobraževanje. Kdor želi stopiti v njihove vrste in se še ni prijavil, lahko to stori prvi dan tečaja (zadnji dan tečaja bodo tudi izpiti!).

Od tu dalje se govori le o šoli v Komendi in nič več v Mostah. Ne razumem, zakaj je delegat Most v vseh teh razpravah molčal, če je bil sploh prisoten? Pri dokazovanju, kako je potrebna šola v Komendi in ne v Mostah, so prikazovali povečanje vpisa otrok v Komendi. Res je, da imajo letos v Komendi vpisanih sedem otrok več kot v Mostah, toda na račun prvošolcev iz Križa, ki morajo zaradi pomanjkanja prostora v Mostah hoditi mimo te šole k pouku v Komendo. Nadalje so prikazovali, da se bo v Komendi, ker bo leta 1985 zraslo 30 novih hiš, vpis povečal v letu 1985 za 30 otrok oziroma za 100%. Iz tega se vidi, da gre verjetno za podatke, kakršne so uporabljali pri vrtcu in je zaradi tega le polovično zaseden. Vedeti moramo, da tudi na področju krajevnih skupnosti Moste letno zraste nad deset novih hiš, le da te niso tako opazne, ker se vklaplajo med že obstoječe.

Povedati velja tudi to, da je šola v Komendi edina, poleg šole v Stranjah, ki ima dovolj prostora, da je lahko lani začela s poskusnim podaljšanim bivanjem v šoli. Če vzamemo predpostavko, da bi v Komendi res zgradili novo šolo, ki naj bi imela skupaj z obstoječo, pred desetimi leti zgrajeno šolo, 24 učilnic, bi v Mostah ostalo sedem že zastarelih učilnic in upoštevamo še:

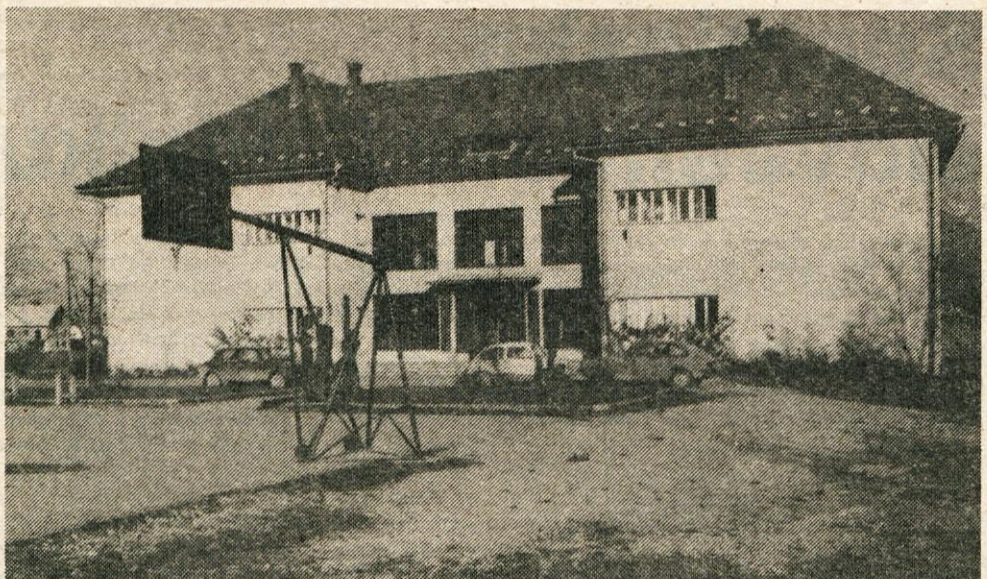
- da se pripravlja zakon za višje razrede osnovne šole, ki bodo morali preiti iz sedanjega predmetnega na kabinetni pouk

- prehod na celodnevno bivanje v šoli

- prehod na desetletno obvezno šolanje, lahko logično sklepamo, da šola v Mostah, brez ustrezne povečave, ne bo kos niti eni od zgoraj napisanih zahtev. Pa čeprav bi v to šolo hodili le otroci iz krajevnih skupnosti Moste, medtem ko bi v Komendi bilo prostora več kot dovolj.

Vemo tudi, da občina nima toliko sredstev, da bi lahko povečala šolo v Mostah, če bi bilo 2 km stran dovolj prostora. Torej bi se moralo nujno nekaj razredov iz Most preseliti v Komendo. Šolo v Mostah so zgradili naši očetje takoj po vojni, s prostovoljnimi deli, to je v najtežjih dneh naše gospodarstva, brez pomoči sedanjih sosednjih krajevnih skupnosti. Zavedali so se, ker so sami to doživeli, kako je za otroke, če morajo hoditi po dežju in mrazu daleč v šolo. Tem nevsječnostim, ki so jih morali včasih prenašati otroci na poti v šolo, se je pridružila še nova, najhujša; to je nevarnost na cesti.

Opozoriti velja, da se morajo v družinah, kjer sta oba starša zaposlena, otroci sami odpraviti od doma in v takih primerih nastane vprašanje, kako oblečeni sploh gredo na tako dolgo pot. Mislim, da sedanji položaj zahteva od vseh družbenopolitičnih organizacij v Mostah in v občini, da v času samoprispevka ne bomo izgubili tega, kar smo do sedaj v krajevnih skupnosti imeli, oziroma, da ne bomo plačevali po nekaj deset starih tisočakov mesečno iz posameznega gospodinjstva za novopriseljene krajane Komende, ki do sedaj občini niso prispevali nič, ostali stalni prebivalci občine pa bomo ostali praznih rok. Ali bomo plačevali sa-



V šolo v Mostah so nekdanje hodili v takratno nižjo gimnazijo. Celotni otroci iz Lahovč in Vodice. Če šola ne bo dobila v letu 1981 novo sosedo, bo moral velik del otrok iz Most hoditi v šolo v Komendo.

mo prispevek zato, da bodo otroci izgubili šolo v domačem kraju? Kdo bo še lahko ob glasovanju prihodnjega samoprispevka prepričal krajane Most, da bodo glasovali ZA, saj bodo s tem plačevali zato, da bodo izgubili tisto, kar so ustvarili v najtežjih letih po vojni?

Ne vem, ali lahko delegati in SIS za izobraževanje prenašajo šolo iz ene v drugo krajevno skupnost brez vednosti in soglasja vseh prizadetih krajanov. Mislim, da tako barantanje nima veliko skupnega s samoupravo.

Prav in normalno je, da se ustanovljajo popolne osnovne šole, tudi v krajevnih skupnostih, kjer jih do sedaj ni bilo. Še bolj prav in razumljivo pa je, da omogočimo normalno delovanje šol v tistih krajevnih skupnostih, kjer te že obstajajo.

Zanimivo je tudi, kako se v času, ko se vsi bojijo prehitre zazidave, v Komendi veselijo vsakega novopriseljenca, jim prirejajo piknike ter jim zagotavljajo na račun občine vse potrebne objekte družbenega standarda. Ne vem, kakšno je stališče komendskih kmetov in občine do tega, da je zemlja, na kateri v Komendi gradijo hiše, najbolj rodovitna zemlja v občini sploh, čeprav zemlje slabše kvalitete tudi v Komendi ne manjka. Kaj bi bilo, če bi se še v Mostah odločili za tako politiko, pozidali nekaj hektarjev rodovitne zemlje in izsilili od občine vse spremljajoče objekte. Kaj bi občina od tega imela, če bi bila zjutraj kolona proti Ljubljani za kakšnih 50 avtomobilov daljša.

Poleg vsega naštetega smo pričali propagandi proti Mostam s strani Komende, tudi preko raznih informativnih sredstev. Napoti so jim celo občestne table, ki označujejo križišče v Mostah. Za nastali položaj je kriv tudi svet krajevnih skupnosti Moste, ker na svojih sestankih, namesto da bi reševal probleme, ki so za krajevno skupnost dolgoročnega pomena, rešuje dostikrat probleme, ki so napol zasebni. Tako na primer v zadnjem času porabijo na sestankih veliko energije s tem, kako bi asfaltirali poljsko pot v vzhodnem delu Most. Te poti danes nihče ne uporablja, če bi bila asfaltirana od tega krajevnih skupnosti ne bi imela nobene koristi.

Prepričan sem, da do takih razprav na sveto krajevne skupnosti ne bi moglo priti, če bi bil izdelan dolgoročni plan razvoja krajevnih skupnosti. Prav tako do tega ne bi moglo prihajati, če bi odločitve o vseh naložbah sprejemali krajan na zboru.

Stagnacija razvoja krajevnih skupnosti pri družbenem standardu ima za posledico tudi stagnacijo v vseh vrstah družbene ak-

ktivnosti in postopoma vodi do malodušja vseh krajanov.

Spominjamo se lahko še na čase, ko so bile v dvorani, ki je preurejena v šolsko telovadnico, razne prireditve. Od gledaliških, ki jih je uprizarjala domača dramska skupina, do predavanj (zdravstvenih do poljudno znanstvenih), glasbenih prireditev, kinopredstav, proslav itd. Organizirani so bili tudi razni tečaji, od gospodinjstkih do tistih za voznike motornih vozil, ki so bili tiste čase še posebno zanimivi.

Sedaj ko so poti v krajevni skupnosti v glavnem asfaltirane in škarfe ob vodah zabetonirane, bi morda krajevna skupnost morala sprejeti bolj ambiciozne pane.

Mislim, da bi tako velika krajevna skupnost potrebovala dom,

v katerem bi bili društveni prostori, krajevni urad, pošta, otroški vrtec pa morda tudi zdravstvena ambulanta. V zadnjem času se veliko govori o potrebi zdravstvene ambulante za to področje. Mnenja sem, da glede na dosednji razvoj, zemljepisni položaj in nenazadnje na sprejeto politiko o policentričnosti razvoja, bi bil že čas, da pridejo na vrsto tudi Moste.

Da v bodoče ne bi prihajalo do razkoraka v razvoju posameznih krajevnih skupnosti, je potreben dolgoročni plan razvoja vseh krajevnih skupnosti. Seveda pa sprejetje takega plana zahteva dejanske možnosti in lojalnost vseh krajevnih skupnosti, ne pa iskanje dominate ene krajevnih skupnosti.

VINKO OVJIAC

Kolesarska obvoznica

Letos so končno začeli graditi kamniško obvoznico, cesto, ki naj bi razbremenila glavno prometno žilo skozi Kamnik. S tem naj bi začeli reševati prometne probleme Kamnika. Toda naše mesto ima to srečo, da večino stvari rešujemo zelo kratkovidno, polovično ali pa zgrešeno, vsaj kar zadeva prostorsko urejanje. Pa ni namen tega članka govoriti o urbanistični politiki, ki je v Kamniku, razen redkih izjem, zgrešena. Opozoril bi rad na stvar, ki so jo, vsaj tako kaže, kljub dolgotrajnim pripravam in študijam, pripravljali rešitev prometnih problemov, pozabili. Namreč na kolesarje.

Kolo postaja vedno bolj zanimivo. Nekaj zaradi spoznanja, da je človeku potrebno gibanje, nekaj zaradi vedno bolj izrazite krize s tekočimi gorivi in prepovedi vožnje z avtomobili ob torkih in četrtkih. Tako se temu najcenejšemu prometnemu sredstvu na kolesih obe-tajo gotovo široke perspektive.

Kako pa lahko postane vožnja s kolesom nevarna, posebno ob prometnih konicah, najboljše povedo nezgodne kronike. Zakaj ne bi zato preusmerili kolesarje z glavne ceste na stranske, manj prometne, zakaj naj ne bi imeli skozi Kamnik tudi »kolesarske obvoznice«?

Večina kamniške industrije, razen KIK in obratov ob Korenovi poti je na levi strani ceste Kamnik-Ljubljana. Tako mora vsakdo, ki gre na delo po glavni

cesti, to vsaj enkrat prečkati. A tako zavijanje s kolesom v levo, zjutraj, ko se vsem mudi, ko je slaba vidljivost, je lahko usodno. Zakaj ne bi kolesarji imeli svojo stezo, ki bi bila speljana levo od glavne ceste Kamnik-Ljubljana?

Saj bi jo lahko že imeli, če bi bilo le malce več razumevanja in dobre volje in z nekaterimi dopolnitvami bi jo morda lahko potegnili celo do Duplice. Za kolesarje bi lahko namenili pot, ki poteka od starih mehaničnih delavnic po stranskih ulicah in uličicah mimo hotela Malograjski dvor in Utoka vse do osnovne šole Frana Albrehta. Tu pa so naredili vse kar so mogli, da bi kolesarjem preprečili pot: stopnice, ograje, znake. In zakaj? Mar ne bi bilo pametneje - če se že bojijo tega, da bi nekdo s kolesom divjal tam okoli šole - narediti kolesarsko stezo tako ovinkasto, da bi bilo kaj takega nemogoče. Tako pa se vsi delavci, ki se vozijo s kolesom na delo, upravičeno jezijo na tistega, ki je dal narediti vse tiste nepotrebne stopnice in ograje. Posebno takrat, ko je dež in je zaradi stopnic potrebno stopiti s kolesa v lužo in blato. Če bi primerno uredili območje okoli šole Frana Albrehta, bi s tem precej rešili problem kolesarske povezave severnega dela mesta z južnim, obenem pa ugodili tudi veliko delavcem iz »ETE«, »SVILANITA« in »TITANA«.

BOJAN POLLAK

PRILOGA ZA DELEGATE – PRILOGA ZA

S seje občinske skupščine

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so na seji 26. decembra sprejeli:

- resolucijo o politiki izvajanja družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1976–1980 v letu 1980 s predlaganimi dopolnitvami in ukrepi, ki jih je izvršni svet predlagal za njeno izvajanje:

- odlok o proračunu občine Kamnik za leto 1980;

- delegati so se seznanili z informacijo o višini prispevnih stopenj samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za leto 1980 na osnovi aneksov k samoupravnim sporazumom.

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so sprejeli:

- odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov;

- samoupravni sporazum o oblikovanju in postopnem prehodu na ekonomske stanarine v občini Kamnik ter odlok o najvišji stanarini v občini Kamnik;

- odlok o povprečni gradbeni ceni stanovanj in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnega zemljišča v občini Kamnik;

- odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja zakona o blagovnem prometu.

Zbor združenega dela je sprejel:

- odlok o določitvi stopnje za obračun obveznosti združevanja sredstev rezerv temeljnih organizacij združenega dela s področja gospodarstva občine Kamnik.

Imenovanja

Zbori občinske skupščine so na seji 26. 12. 1979 imenovali: tovariša Vladimira HVALIČA za ravnatelja Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik.

Tovariš Hvalič že dolga leta uspešno poklicno deluje na področju družbene skrbi za invalide. Je član zveze komunistov in aktivno deluje kot delegat krajevnih skupnosti Nevlje v skupščini samoupravne stanovanjske skupnosti, katere predsednik je.

Skupščina občine Kamnik je dala soglasje k imenovanju tovariša Franca SKINDERJA za načelnika uprave javne varnosti Ljubljana – okolica ter tovarišice Milene PAVŠIČ za namestnico javnega tožilca Temeljne javnega tožilstva v Ljubljani.

Ker je po zakonu prenehala funkcija delegata tovarišema Janezu Andrejašiču ter Ani Kastelec, je zbor združenega dela izvolil v skupino delegatov za delegiranje delegata za zbor združenega dela Skupščine SR Slovenije za prosvetno-kulturno področje delegatko Marjeto VIRIANT, za namestnico delegatke pa Nadjo ŽIBERT.

Vsi zbori so dali soglasje k imenovanju tovariša Aleksandra DOPLIHARJA za vodjo temeljne organizacije združenega dela Zdravstveno varstvo Kamnik.

Skupščina skupnosti požarnega varstva (14. decembra 1979)

Delegati so sprejeli plan za leto 1980 ter smernice za srednjeročni plan 1981–1985. Največ pozornosti so posvetili gradnji doma zaščite in varnosti.

Predsednik Izvršnega odbora Skupnosti požarnega varstva, tovariš Dolenc, je delegate seznanil z dosedanjimi pripravami na gradnjo tega objekta.

V novem domu bodo dobili sodobne prostore gasilci, civilna za-

ščita, teritorialna obramba, občinski center zvez ter postaja milice. Gasilski del bo obsegal okrog 1700 kvadratnih metrov. Lokacija doma bo poleg Viatorjevih garaž na Perovem. Sredstva za gasilski dom zbirajo že od 1. oktobra 1977, ko so občani začeli prispevati 0,4% od svojih brutto osebnih dohodkov, kar je med najvišjimi prispevnimi stopnjami za potrebe požarnega varstva v SR Sloveniji. Tako so do sedaj zbrali 6.500.000 din. Ljubljanska banka jim bo na to vsoto odobrila posojilo v višini okrog 12.000.000 din. Del sredstev (500.000 dinarjev) bo prispevala Zavarovalna skupnost Triglav, računajo pa tudi na posojilo Samoupravne stanovanjske skupnosti za stanovanjski del gasilskega doma. Anuitete za posojila bo Skupnost lahko odplačevala s prihodki od prispevkov od brutto osebnih dohodkov občanov.

Delegati so sklenili, naj Skupnost požarnega varstva pristopi k samoupravnemu sporazumu o združevanju sredstev za financiranje postaje milice v sklopu doma zaščite in varnosti v Kamniku.

Požarna skupnost bo nosilka celotne naložbe. Idejni načrt gasilskega dela zgradbe bo obravnavala in sprejemala skupščina požarne skupnosti.

Ker se je tovariš Klemenc Franc odpovedal funkciji predsednika skupnosti požarnega varstva, so na seji izvolili novega predsednika. Skupnosti bo odlejel predsedoval tovariš JOŽE OBLAK.

Skupščina skupnosti otroškega varstva (19. decembra 1979)

Ker je planska služba občinske skupščine Kamnik izračunala, da lahko glede na rast družbenega proizvoda v občini Kamnik samoupravne interesne skupnosti valorizirajo vrednost programov za leto 1979 še za 5,9%, so delegati sprejeli predlog izvršnega odbora skupnosti za valorizacijo programov.

Skupščina je soglašala tudi z valorizacijo otroških dodatkov in posebnega dodatka k otroškim dodatkom. Delegati so sprejeli enotno prispevno stopnjo za program skupnih nalog v letu 1980 v višini 2,07% od brutto osebnih dohodkov, kar je v skladu s sprejetim aneksom k samoupravnim sporazumom o temeljnih planov družbenega varstva otrok v SR Sloveniji.

Delegati so potrdili realizacijo finančnega plana do 30. 9. 1979. Izvirni dohodki skupnosti so bili realizirani v višini 72,6%, iz česar je mogoča ocena, da bo do konca leta okrog 2% presežka sredstev.

Delegatsko vprašanje

Skupnost otroškega varstva je delegatom posredovala odgovor na delegatsko vprašanje delegatke Živilske industrije ETA Kamnik v zvezi z morebitnimi nepravilnostmi pri sprejemanju otrok v vrtec Antona Medveda.

Strokovna služba Skupnosti otroškega varstva je dne 16. 10. 1979 skušala ugotoviti stanje v otroškem vrtcu glede na sprejemanje otrok. Otroški vrtec vodi knjigo prijavljenih otrok. Starše, ki prijavljajo otroke za sprejem v otroški vrtec, vpisujejo po datumih. Otroka lahko vpišejo v katerikoli oddelk vrtca, če je mesto pristo. Po pravilniku o sprejemanju otrok imajo premostitve iz enega oddelka v drug prednost pred sprejemom novih otrok.

Komisija je pregledala tudi

primere, ki jih je navedla delegacija, ter ugotovila, da so bili vpisani v knjigo prijav s pripombo, da bodo otroke vključili v stranjski vrtec. Ali so bili ti otroci dejansko v vrtcu v Stranjah ali ne, oziroma ali so jih starši vpisali z namenom, da bodo obiskovali vrtec v Stranjah, ni bilo mogoče ugotoviti.

Na to delegatsko vprašanje je ravnatelj vrtca Antona Medveda Kamnik, Marjan Novak posredoval še dodatni odgovor.

Vsi starši vključujejo otroke v otroški vrtec Antona Medveda na enak način in plačujejo po enakih kriterijih. Ko starši s svojim podpisom potrdijo datum otrokovega vstopa v vrtec, postane otrok naš gojenec. Glede na število dni, ko je bil otrok prisoten ali odsoten v vrtcu, napravi blagajničarka obračun.

Med gojenci imamo tudi takšne, ki so ves mesec odsotni. Tudi za te plačajo starši ustrezen znesek po znanih kriterijih.

Vsa dokumentacija in dodatna pojasnila so občanom dostopna. Delegati z odgovori niso bili zadovoljni. Menili so, da tak način sprejemanja otrok v vrtec ni pravilen. Skupščina je sprejela sklep, naj samoupravni organi v vrtcu nepravilnosti odpravijo.

Skupščina skupnosti socialnega skrbstva (20. decembra 1979)

Delegati so razpravljali in dali soglasje k cenam storitev v Domu upokojencev Kamnik in Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Potrdili so realizacijo finančnega načrta skupnosti v devetih mesecih lanskega leta.

Na skupščini so delegati sprejeli sklep o dopolnilu 7. in 8. člena aneksa k Samoupravnemu sporazumu o skupnih temeljnih plana socialnega skrbstva v občini Kamnik in SR Sloveniji za obdobje 1976–1980 v letih 1979 in 1980. Iz 7. člena aneksa je razvidno, da je občinska skupnost socialnega skrbstva zneske, izražene v cenah 1978 za leto 1979 valorizirala z indeksom 111. Glede na gibanje družbenega proizvoda v občini Kamnik v letih 1978 in 1979 pa bo možna še dodatna valorizacija programov za leto 1979 v višini 5,9%.

Skupščina socialnega skrbstva je imenovala naslednje delavce za opravljanje spravnega poskusa in zakonskega in predzakonskega svetovanja: Dušan STARE mlajši (zdravnik), Nataša BRIŠNIK (psihologinja), Ivan JUSTINEK (sociolog), Ani BARAGA (socialna delavka) in Ivanka JERMAN (socialna delavka). Strokovni delavci so bili dodatno usposobljeni, kot to določa pravilnik o delu zakonskih svetovalnic in o predzakonskem svetovanju.

Skupščina telesnokulturne skupnosti (24. decembra 1979)

Ko so delegati razpravljali o razvoju telesne kulture v obdobju od 1981–1985, so menili, da smo dolgo zancemarjali, zato sedaj prihaja do velikega razkoraka med potrebami in materialnimi možnostmi za njihovo uresničevanje.

Delegat občinske strelske zveze je menil, da bo strelstvo, ki je tudi pomemben dejavnik v okviru splošnega ljudskega odpora, nazadovalo, če strelci ne bodo dobili boljših možnosti za trening; novega zračnega strelišča.

V Kamniku imamo nekaj zelo

kvalitetnih nogometnih igralcev, ki bi jih morali vključiti v okvir razvoja vrhunškega športa.

Delegat Kegljaškega kluba je poudaril, da deluje v tem klubu že 280 članov. Med občani je velik interes za ta šport, vendar ima klub premalo kegljišč, da bi lahko sprejemali nove člane.

Podobne težave ima Teniški klub – za trening 150 članov so štiri igrišča premalo. Taborniki, katerih število hitro raste, imajo hudo prostorsko stisko, zato se boje, da bo z večanjem števila tabornikov v vodih padla kakovost dela njihove organizacije.

Mnenja delegatov o gradnji plastične smučarske skakalnice so bila deljena. Prevladalo je stališče, da so smučarski skoki v naši občini med prioritetaimi smučarskimi panogami, imajo že dolgoletno tradicijo. Slabe snežne razmere v zadnjih letih in skromni pogoji za treniranje so do sedaj močno ovirali hitrejši razvoj tega športa, zato bi skakalci morali dobiti plastično skakalnico.

Več delegatov je razpravljalo tudi o pokritem bazenu. Strinjali so se, da bazen v Kamniku potrebujemo, kakšen naj bi bil, kje in druga vprašanja pa na seji niso dobila odgovora.

Ko so delegati sprejemali plan za leto 1980, so ugotavljali, da sredstva za vzdrževanje večnamenske dvorane še niso bila vključena v finančni plan. Nekaj sredstev bodo za te namene prinesli iz leta 1979, vendar jih bo najbrž premalo.

Na seji so delegati sprejeli Pravilnik o podelitvi plaket Samoupravne telesnokulturne skupnosti Kamnik. Plakete bodo podeljevali za športne dosežke v vseh športih, ki jih gojijo člani društev in klubov, za organiziranje, treniranje, vodenje in drugo požrtovalno delo na športnem področju.

Delegati so sprejeli tudi Samoupravni sporazum o uporabi večnamenske dvorane ob šoli Frana Albrehta.

Skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti (24. decembra 1979)

Delegati so razpravljali o poteku javne razprave o Samoupravnem sporazumu o prehodu na ekonomske stanarine. Ugotovili so, da je bila le-ta slabo organizirana. Kljub temu so delegati izglasovali Samoupravni sporazum, saj je uvedba ekonomskih stanarin temeljni pogoj za oblikovanje ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu tako na področju graditve kot pri gospodarjenju s stanovanjskimi hišami in družbeni lastnini.

Do konca januarja je podaljšana javna razprava o Samoupravnem sporazumu o merilih za pridobitev stanovanjske pravice v družbenih stanovanjih. Strokovne službe skupnosti doslej še niso prejele pripomb. Delegati so dolžni organizirati razpravo, saj sporazum prinaša več novosti, med drugim tudi finančno soudeležbo proslilcev.

Delegati so sprejeli predlog rebalansa finančnega načrta sredstev za družbeno pomoč Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik s pripombo, da bo v prihodnje potrebno posvetiti več pozornosti premiranju in subvencioniranju stanovanjske izgradnje.

Delegati skupnosti so sprejeli osnutek finančnega načrta za leto 1980. Predlog finančnega plana in zaključni račun bo skupščina sprejemala konec februarja tega leta.

Pripomba delegatov

Delegati so posredovali pripombe delegacij, da je obveščanje delegatov in zato tudi drugih delovnih ljudi o tako pomembni zadevi, kot je stanovanjska problematika, slabo. Delegati dobivajo gradiva prekasno, da bi lahko organizirali širšo razpravo.

Skupščina samoupravne komunalne skupnosti 26. decembra 1979

Delegati so obravnavali poročilo o devetmesečni realizaciji finančnega plana. Prihodki samoupravne komunalne skupnosti so bili realizirani le 50 odstotno, ker republiška skupnost za ceste zelo neredno izpolnjuje svoje finančne obveznosti za izgradnjo obvoznice ceste. Dolžna bi bila prispevati polovico potrebnih sredstev. Izvršni odbor skupnosti se bo moral z republiško skupnostjo dogovoriti o rednejšem izpolnjevanju obveznosti.

V razpravi o rebalansu finančnega načrta za leto 1979 je Izvršni odbor skupnosti pojasnil, da je na osnovi kasnejše predloženih dokumentov odobril najetje dodatnih kreditov, ki skupno znašajo za 44.589.749 din več, kot so bili načrtovani v osnovnem finančnem planu. Do izredno povečanih stroškov je prišlo zaradi financiranja osnovne komunalne ureditve Novega trga in štirinajst nadomestnih parcel, dodatnih del na obvoznici, odkupa zemljišč in stavb. Pri izgradnji čistilne naprave v Komendi je prišlo do nepredvidenih del, za katera je bilo potrebno najeti kredit v višini 1.431.886 din. Za komunalno opremljanje 34 parcel v Komendi je izvršni odbor odobril najetje kredita v višini 5.025.000 din ter kredit v znesku 22.385.998 din za kanalizacijo Podgorje–Šmarca. Delegati so rebalans finančnega plana sprejeli.

Delegati so skupščini posredovali več pripomb svojih delegacij na osnutek finančnega plana samoupravne komunalne skupnosti za leto 1980. Delegacije nekaterih krajevnih skupnosti so menile, da njihovih predlogov v pravi osnutki niso dovolj upoštevali (krajevnih skupnosti Nevlje, Kamnik, Podgorje). Delegacije nekaterih organizacij združenega dela pa se niso strinjale s povišanjem prispevne stopnje od brutto osebnega dohodka delavcev za Komunalno skupnost. Direktor Komunalnega podjetja je delegatom pojasnil predlog programa vzdrževanja komunalnih naprav v letu 1980. Uresničevanje tega programa bo seveda odvisno predvsem od pripravljene temeljnih samoupravnih sredin, da bodo program financirane.

Na seji so se delegati seznanili tudi s Samoupravnim sporazumom o ustanovitvi enote za upravljanje s stavbnimi zemljiščem in njeni vključitvi v Komunalno skupnost občine Kamnik. Osnutek samoupravnega sporazuma določa namen ustanovitve enote, njene naloge, organe ter način pridobivanja finančnih sredstev. Osnutek bo v javni razpravi do 31. januarja 1980.

Skupščina občinske izobraževalne skupnosti (27. decembra 1979)

Pri potrjevanju realizacije finančnega načrta v prvih devetih mesecih leta 1979 so delegati menili, da je bil plan pripravljen premalo natančno. Naložbe niso nepredvidljive, zato naj bi v bodoče takih postavk bilo čim

manj, plani naj bodo bolj realni. Tudi informacija o realizaciji bi naj bila napisana bolj pregledno.

Po precej burni razpravi so delegati sprejeli sklep o dopolnitvi 5. in 6. člena aneksa k samoupravnemu sporazumu o temeljnih plana občinske izobraževalne skupnosti Kamnik za leto 1979 in 1980. Tako bi glede na gibanje družbenega proizvoda v občini Kamnik v letih 1978 in 1979 bila možna dodatna valorizacija programov za leto 1979 v višini 5,9%.

Izvršni odbor občinske izobraževalne skupnosti Kamnik je razpravljal o problematiki pouka telesne vzgoje v Izobraževalnem centru Rudolfa Maistra ter ugotovil, da obstaja možnost gradnje telovadnice in stanovanja za hišnika v letu 1980 iz sredstev, ki se bodo v tem letu združevala iz samopriskepva in iz prispevka iz osebnega dohodka ter s sofinanciranjem Izobraževalne skupnosti Slovenije. Delegati so podprli predlog Izvršnega odbora, naj bo investitor izgradnje telovadnice Izobraževalni center Rudolfa Maistra. Občinska izobraževalna skupnost bo investitorju v letu 1980 zagotovila 9.000.000 din za gradnjo telovadnice, hišniško stanovanje ter delno zunanjo ureditev. Republiška izobraževalna skupnost je že prispevala 2.540.000 dinarjev za gradnjo telovadnice. Ta sredstva bi zadoščala za telovadnico v velikosti 600 kvadratnih metrov (brez bazena in manjše telovadnice) ter za stanovanje hišnika v izmeri 80 kvadratnih metrov.

Delegati so sprejeli samoupravni sporazum o uporabi večnamenske dvorane pri Osnovni šoli Frana Albrehta z nekaterimi popravki, ki se nanašajo predvsem na čas uporabe telovadnice ter financiranje vzdrževanja.

IZ DELA IZVRŠNIH ODBOROV INTERESNIH SKUPNOSTI

Kmetijsko zemljiška skupnost

Člani Izvršnega odbora so se sestali 20. decembra.

NOV STATUT SKUPNOSTI
Da bi postavili delovanje skupnosti na čimbolj samoupravne temelje in poživili aktivnost članov skupnosti, je strokovna služba Kmetijsko-zemljiške skupnosti pripravila osnutek novega statuta skupnosti. Osnutek je obravnaval izvršni odbor in dal nanj prve pripombe.

Izvršni odbor skupnosti je sklenil, da bo skupnost nagradila kmete, ki so v letih 1978 in 1979 povečali hlevske zmogljivosti ali zgradili silose. Nagrade v obliki nakazila za umetno gnojilo bodo prejeli naslednji kmetovalci:

Janez GERBIC (Krišč), Peter JERIC (Križ), Franc SMOLNIKAR (Buč), Anton BORŠTAR (Laze), Franc GRKMAN (Komenda), Jože PLAHUTA (Tučna), Franc PETRIČ (Breg), Janez BRLEC (Podhruška), Franc VOLJKAR (Zg. Tuhinj), Dimitrij REBOLJ (Zduša), Franc MATJAN (Ravne), Lado LOMOVŠEK (Zeje), Julka KOŽELJ (Moste), Anton ZARNIK (Šmartno), Ciril LANIŠEK (Laniše), Anton KOŽELJ (Tunjice), Alojz PERNE (Križ), Jože ŽIBERT (Veliki Ražitovec), Emil PESTOTNIK (Pšajnovica), Aleš KERN (Komenda), Janež KOČAR (Laniše), Ivan KREČA (Zajasovnik), Franc KOSEC (Križ) in Stane GLOBOČNIK (Suhadole).

Na podlagi 162. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 21-224/74, 5-180/76, 10-381/76, 31-1393/76 in 8-483/78)

izdaja davčna uprava občinske skupščine Kamnik

poziv

občanom, da vložijo napovedi za odmero davkov:

za leto 1979 zavezanci, katerim se odmerjajo davki po preteku leta in za leto 1980 zavezanci, katerim se davki odmerjajo vnaprej za tekoče leto. Napoved je treba vložiti najkasneje do 31. januarja 1980.

Napoved za odmero davkov morajo vložiti za leto 1979:

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodku doseženem v letu 1979

2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodku, doseženem v letu 1979

3. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodku, doseženem v letu 1979

4. Zavezanci davka na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic o dohodkih, doseženih v letu 1979. Pod navedeno obliko davka spadajo tudi dohodki, doseženi z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov oziroma zgradb v najem ter dohodki od podnajemnin

5. Zavezanci davka od premoženja na posest gozdnega zemljišča v letu 1979. Napoved morajo vložiti občani, ki se po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih ne štejejo za kmeta, če posedujejo več kot 0,5 ha gozdnega zemljišča in če njihov dohodek v letu 1979 presega 20.000,00 dinarjev oziroma če skupni dohodki vseh družinskih članov presega 10.000,00 dinarjev letno na družinskega člana

6. Zavezanci davka iz skupnega dohodka občanov o dohodkih, prejetih v letu 1979. Napoved morajo vložiti občani, katerih skupni čisti dohodek v letu 1979 presega 248.000,00 dinarjev.

Napoved vložijo:

– zavezanci iz 1. točke, ki imajo poslovni prostor pri davčni upravi občine, na katere območju je poslovni prostor, ostali zavezanci, ki nimajo poslovnega prostora pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Če zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, mora napoved vložiti pri davčni upravi občine, na območju katere imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani;

– zavezanci iz 2. in 3. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Če zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, pa pri davčni upravi občine, na območju katere imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani

– zavezanci iz 4. točke, če gre za dohodke od nepremičnin, pri davčni upravi občine, na katere območju nepremičnina leži, če gre za dohodke od premičnin pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče

– zavezanci iz 5. točke pri davčni upravi občine, na območju katere leži gozdno zemljišče

– zavezanci iz 6. točke pri davčni upravi občine, na območju katere so imeli v letu 1979 najdalj stalno prebivališče.

Za leto 1980 morajo napoved za odmero davkov vložiti:

1. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku

2. Zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku.

3. Zavezanci davka od premoženja (na posest stanovanj, stanovanjskih hiš, poslovnih prostorov in počitniških hiš).

Napoved vložijo:

– zavezanci iz 1. točke, ki imajo poslovni prostor, pri davčni upravi občine, na območju katere je poslovni prostor. Ostali zavezanci, ki nimajo poslovnega prostora pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Če zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, mora vložiti napoved pri davčni upravi občine, na območju katere imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani

– zavezanci iz 2. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Če zavezanec nima stalnega prebivališča na območju občine, na katerem ga imajo njegovi družinski člani, mora vložiti napoved pri davčni upravi občine, na območju katere imajo stalno prebivališče njegovi družinski člani.

– napoved vložijo lastniki oziroma uporabniki stanovanj, stanovanjskih hiš, poslovnih prostorov in počitniških hiš za nepremičnine, ki ležijo na območju občine Kamnik. Napoved je treba vložiti le za tiste nepremičnine, za katere še ni bilo opravljeno točkovanje prostorov za odmero davka od premoženja ali pa če se je vrednost nepremičnine po opravljenem točkovanju spremenila (nove hiše, adaptirane hiše...)

Napoved za odmero davka je treba vložiti na predpisanim obrazcu, ki so na voljo pri davčni upravi občine. Pozivamo zavezance, da napovedi vložijo pravočasno, ker bo za nepravočasno oddano napoved odmerjeni davek večji za 10 odstotkov oziroma najmanj 100 dinarjev, zavezanecem, ki napovedi ne bodo oddali, pa bomo davek povečali za 20 odstotkov oziroma najmanj 200 dinarjev.

Davčna uprava občinske skupščine Kamnik

ODBOR ZA DELOVNA RAZMERA DOMA UPOKOJENCEV KAMNIK

vabi k sodelovanju naslednje delavce-ke:

1. **MEDICINSKA SESTRA:** 1 – za nedoločen čas

Za opravljanje del in nalog se zahteva:
– srednja šola za medicinske sestre
– opravljen strokovni izpit
– veselje do dela s starostniki
Preiskusna doba 3 mesece

2. **BOLNIŠKE STREŽNICE:** 5 – za nedoločen čas

Za opravljanje del in nalog se zahteva:
– končana osemletka
– veselje do dela s starostniki
Delavkam delovna organizacija nudi strokovno izpopolnjevanje
Preskusna doba – 2 meseca
Starost najmanj 18 let

3. **SNAŽILKA:** 1 – za nedoločen čas

Za opravljanje del in nalog se zahteva:
– končana osemletka
– tečaj iz higienskega minimuma
Preskusna doba 45 dni

Pismene ponudbe z opisom dosedanjih zaposlitev sprejema odbor za delovna razmerja Doma upokojujencev Kamnik, Kamnik, Neveljska pot 26

Podrobnejša pojasnila o delovnih opravilih lahko interese-tike dobijo v tajništvu Doma.

PREDZAKONSKO SVETOVANJE

Družbena skupnost s sistemom izobraževanja, zdravstveno vzgojo in s pomočjo strokovnih služb ter z zakonskimi svetovalnicami omogoča bodočim zakoncem, da se vsestransko pripravijo na skladno skupno življenje.

Predzakonsko svetovanje v Kamniku bo vsako tretjo sredo in četrtek v mesecu z začetkom ob 16. uri 30 minut, v sejni sobi št. 9 občinske skupščine Kamnik.

Natančnejša pojasnila dobijo bodoči zakonci vsak uradni dan pri strokovni službi skupnosti socialnega skrbstva v Kamniku, Titov trg 9.

V mesecu januarju bo svetovanje 23. in 24. v istih prostorih. Za prvo svetovanje bodo bodoči zakonci prejeli še posebna vabila.

OBVESTILO

Smučarski klub Kamnik, Odbor za rekreacijo organizira avtobusni prevoz za udeležence Trnovskega maratona na Črni vrh nad Idrijo, 10. februarja 1980. Odhod avtobusa bo ob 6. uri s Trga prijateljstva (za hotelom Malograjski dvor). Cena prevoza bo 100 din. Prijavite se lahko v gostilni Pri Hribarju v Godiču, vsak dan od 12. do 20 ure, do 25. januarja 1980.

V SPOMIN

ANTONU IPAVCU

24. decembra je minilo leto dni, odkar nisi več med nami. Kruta usoda je bila močnejša kot ti in te je mnogo prezgodaj iztrgala iz naše sredine. Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob in prižigate svečke.

Žena Rezka in otroci z družinami

Kamnik, decembra 1979

Izobraževalni center

Rudolfa Maistra Kamnik

vabi k sodelovanju:

1. vodjo kuhinje (1 delavec)
2. kuharice (3 delavke)
3. kuhinjske pomočnice (5 delavk)
4. knjigovodjo za enoto kuhinje (1 delavec)

Pogoji:

k 1. točki: SSI gostinske smeri ali dolgoletne izkušnje pri vodenju družbene prehrane

k 2. točki: strokovna šola ustrezne smeri

k 3. točki: nekvalificirane delavke z izkušnjami

k 4. točki: delavec s srednjo izobrazbo ali poklicno šolo ustrezne smeri z desetletno prakso.

Splošni pogoji: ustrezne psihofizične in moralne lastnosti. Za vsa navedena dela in naloge sklenemo delovno razmerje s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

Nastop službe po dogovoru.

Rok za prijave 15 dni po razpisu oz. do zasedbe delovnega mesta.

Pismene prijave s kratkim življenjepisom pošljite komisiji za delovna razmerja pri Izobraževalnemu centru Rudolfa Maistra Kamnik.

Smučarji – pozor!

Zaenkrat zima s svojo belo malho v Kamniku in njegovi okolici ni bila preveč odprtih rok, ampak to muhavo vreme se lahko tudi spremeni. Vsaj do šolskih počitnic konec meseca, ko se bo na tisoče predšolskih in šolskih otrok, pa tudi odraslih zapodilo na naša prepolna smučišča. Tako, če bo sneg, bodo tudi tečajji!

Zveza organizacij za telesno kulturo – odbor za množični šport in Društvo učiteljev, vadi-teljev, trenerjev in sodnikov smučanja v Kamniku prirejata začetne in nadaljevalne smučarske tečaje za šolsko mladino in odrasle. Prvi bo organiziran od sobote, 26. januarja do srede, 30. januarja 1980 na Velikih poljanah, v Komendi-Moste, Tunjih, Nevljah, Mekinjah, Stranjah in v Tuhinju.

V primeru, da bodo v času razpisane tečaja na območju občine Kamnik neugodne snežne razmere, bo tečaj prestavljen v naslednji mesec – od 2. februarja do 6. februarja 1980.

Cena petdnevnega tečaja je 300 din.

Organizirajo tudi tečaj v Kranjski gori z vsakodnevnim prevozom od srede, 2. 2. do vključno 6. 2. 1980.

Cena tega petdnevnega tečaja je vključno z vožnjo in žičnico 1.450 din.

Zadnji rok za prijave je 23. januar 1980.

Prijave z vplačilom tečajnine sprejema Zveza telesnokulturnih organizacij Kamnik, Kidričeva 15, za otroke pa tudi pooblaščenec osebe na šolah.

Pa obilo snega in malo padcev.

SONJA H.

Osnovna šola Toma Brejca Kamnik objavlja prosta dela in naloge čistilke

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Nastop dela po dogovoru.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice in sestri

ŠTEFKE KOZJEK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom iz Rožičeve, Paglavčeve in Slatnarjeve ulice ter vsem ostalim, ki so ji darovali lepo cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki so z nami sočustvovali, izrazili sožalje ter vsem, ki so nam v teh težkih dneh pomagali. Zahvaljujemo se tudi pevskemu zboru Solidar-nost.

Kamnik, Irdning, Svečina in Kungota, 8. januarja 1980

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

BOŽA ČARIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in vence. Posebno se zahvaljujemo podjetju »Lek« za dano pomoč in poslovilne besede ob odprtem grobu. Hvala pevcem Lire za zapete pesmi in dr. Startetu za skrb med njegovo boleznijo.

Žalujoči vsi njegovi

Kamnik, Split, Vrhnika 8. jan. 1980

● Štirinajstdnevna kronika

Veselo v novo leto

Stopili smo v prve dni leta 1980 in da bo inventura za 1979. leto zaključena, je prav, da napišemo nekaj še o dogajanjih na področju javnega reda in miru, kaznivih dejanj in prometnih nesreč v zadnjih petnajstih dneh preteklega leta. Za to obdobje zopet lahko ugotovljamo, da je bilo kar precej pestro in zdi se, da so nekateri hoteli nadoknadi vse zamujeno. Tako je bilo v zadnjih petnajstih dneh jubilejnega leta za Kamničane zabeleženih kar sedemindvajset (27) prekrškov zoper javni red in mir, devet (9) primerov kaznivih dejanj in šestnajst (16) prometnih nesreč.

JAVNI RED IN MIR

Kaže, da so nekateri skozi leto štedili svoje moči za čim bolj pestro slovo od lanskega leta, saj je bilo v obravnavanem obdobju zabeleženih največ pretepev – 12, sledi pa razgrajanje in razbijanje. Največ kršitev reda in miru je bilo jasno v gostinskih objektih – 9, ne dosti manj pa v stanovanjskih prostorih – 6 in na cesti – tudi 6. Med gostinskimi lokali je največkrat omenjena gostilna »Pri Piršu« na Lokah.

17. 2. je ob 19.35 uri v kavarni Veronika Salja F. s Cankarjeve udaril Abdula M., ker le ta ni bil pripravljen igrati kart. Salja je eden od stalnih strank naše rubrike, pa tudi več kot »stranka in pol« pri sodniku za prekrške, kateri mu izdaja odločbe za »nagrado«. Tako je Salja tudi 19. 12. ob 18.40 uri, tokrat pred kavarno Veronika, počakal Zuhdija C. in ga nič kaj nežno »pobožal« po obrazu. Neprimerne novoletne čestitke.

18. 12. se je ob 21.30 uri znesel nad vratarjem v samskem domu na Bakovniku Ibro Š. iz Bakovnika. Menda je bil vzrok odpoved delovnega razmerja v podjetju, vendar vratar za to ni nič kriv. Ibra bo sprejel sodnik za prekrške, pa ne v delovno razmerje.

21. 12. so imeli ob 4.30 uri »vaje« Marko S., Miomir D., Mile M. in Jura M. s Cankarjeve. Na Maistrovi, železnem in betonskem mostu, se jim je zdelo malo preveč svetlo, pa so namesto za temnjevanja razbijali cestno razsvetljavo. Napravili so kar precej škode, pa bo verjetno stvar vzelo v roke sodišče. Če mi lučka preveč gori...

22. 12. je ob 2.15 uri v gostilni »pri Piršu« neki Zlatko brez vzroka, vendar z roko, udaril Emila K. iz Podgorja. Gostilničar menda tudi miličnik ni hotel poklicati. Tudi Zlatko bo postal znan, če ne prej pa takrat, ko se bosta skupaj z gostilničarjem znašla pri sodniku za prekrške. Rana ura, slovenskih fantov...

Tega dne je ob 23.15 uri v isti gostilni razbijal in se sicer neprimerno vedel Franc Ž. s Kranjske. Menda ga ni »treslo« zaradi mraza.

24. 12. sta se ob 16.30 uri pred hotelom Malograjski dvor stopla Milan U. z Zikove in Franc O. s Križa. Že čez dobro uro pa je imel Milan opravka z blagajno v istem lokalu, kamor je menda hotel vlomiti. Da ne bi imeli različni opravljači z Milanom še preko noči, so ga do iztreznitve namestili na PM v že precejkrat omenjenih prostorih.

25. 12. sta ob 20. uri izvajala »program« Fiko G. in Rafik M. s Cankarjeve. Zaradi pretepa se bosta morala zgledati pri sodniku za prekrške.

29. 12. je ob 19.10 uri močno vinjen Ivan N., Pot 27. julija, pri

Bevcu izzival mirne goste, ki še niso bili pripravljeni na silvestrovanje. Ivanovo jezo je občutila ena izmed slučajnih obiskovalk lokala, katero je udaril in ji pri tem zdrobil očala. Nesilvestrsko noč je preživel na »hladnem«, saj so ga miličniki pridržali od iztreznitve.

30. 12. sta se ob 21.40 uri v gostilni »pri Piršu« od starega leta poslavljala Marjan P. iz Laz in Stane R. iz Šmartnega. Namesto voščil sta si izmenjala nekaj udarcev, katere jima bo zaračunal sodnik za prekrške.

Zadnje dni lanskega leta so se nekateri zlikovci spravili na snežne količke ob cesti na Duplici, v mestu pa na koške in posode za smeti, pa tudi nekateri prometni znaki so jim bili napoti. Upajmo, da se bodo tudi neznan »komunalci« ujeli.

TATVINE IN VLOMI

V obravnavanem obdobju je bilo na Kamniškem storjenih devet kaznivih dejanj. Začuda tokrat ni zmanjkalo niti eno kolo. Kaže, da je zima, čeprav brez snega, le nekaj doprinesla. Zabeleženih so trije vlomi v osebne avtomobile, en vlom v stanovanje in en vlom v trgovino. Sicer pa so ljubitelji tuje imovine odnašali jabolka, premog, denar in dokumente, odpeljan je bil en moped, ljubitelji glasbe pa so zmaknili tudi kasetni avtoradio.

V noči od 21. na 22. 12. je bilo pred disco klubom v Komendi vlomljeno kar v tri avtomobile. Oškodovanci so pogrešili iz svojih avtomobilov poleg radia tudi dokumente, denar, kozmetiko in še kaj.

31. 12. so trije mladotniki z Drnovškove in Vrhpolja namesto dedka Mraza nabirali po trgovinah razne sladkarije in podobno. Seveda so menili, da lahko nabavljajo brez denarja in mimo blagajne.

PROMETNE NESREČE

V šestnajstih prometnih nesrečah sta bili dve osebi težje, štiri pa lažje telesno poškodovani. Pri ostalih prometnih nesrečah je nastala le materialna škoda. Med udeleženci v prometnih nesrečah je bilo zopet največ voznikov osebnih avtomobilov – 20, sledijo štiri pešci, trije avtobusi itd. Med vzroki prometnih nesreč je

na prvem mestu neprimerna hitrost, sledi vinjenost in izsiljevanje prednosti. Zabeležena sta tudi dva primera prometne nesreče s pobegom.

Največ prometnih nesreč se je pripetilo med 18. in 22. uro – 7, štiri prometne nesreče so se pripetile med 13. in 15. uro. Po kraju prednjačijo Vrhpolje, sledijo pa Kovinarska in Ljubljanska cesta, Podgorje in Šmartno.

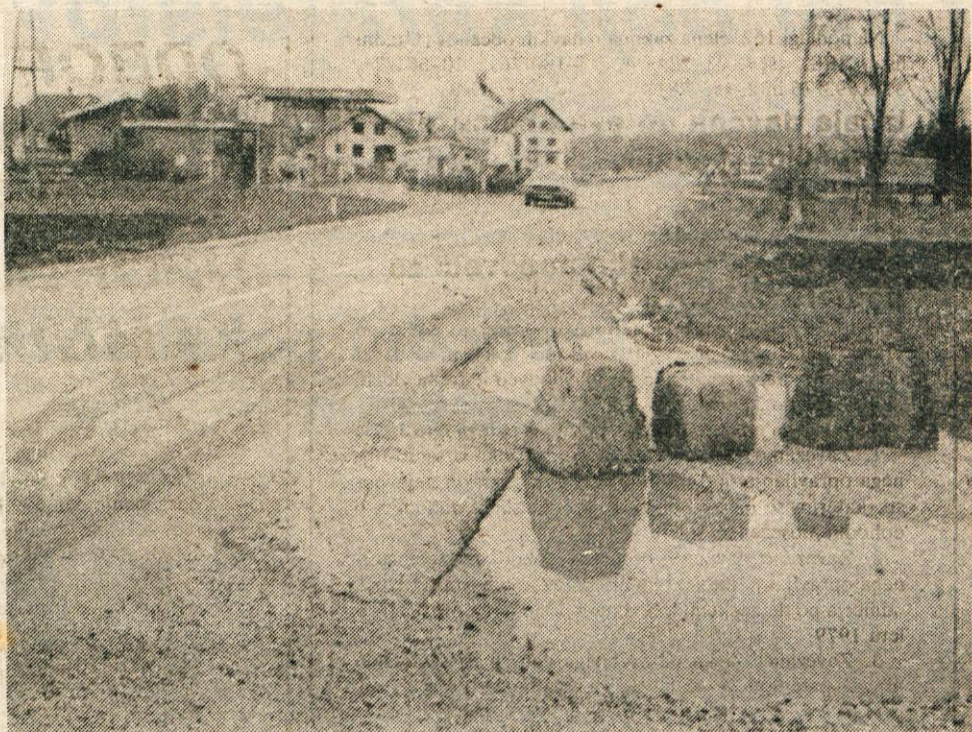
Vedno več je tudi poškodb vozil na parkiriščih, vendar nihče od povzročiteljev ne pusti svojega naslova.

POSEBNI DOGODKI

20. 12. je nekaj po 20. uri zagorelo v tkalnici frotirja v Svlanitu. Požar je nastal na enem izmed tkalskih strojev in se razširil na del tkalnice. Kljub prisebnosti delavcev sami požara niso mogli pogasiti. Pri gašenju požara je poleg domačih gasilcev sodelovala tudi poklicna brigada iz Ljubljane, gasilci PGD Kamnik, Križ, Utok, Svit in drugi. Škoda, ki je precejšnja, je nastala predvsem na tkalskih strojih. Na predlog izvršnega sveta je tudi občinska skupščina sprejela določene ukrepe za omilitev posledic nastale škode.

22. 12. se je šestnajst požrtvovalnih gorskih reševalcev ob 15.10 uri podalo v reševalno akcijo na Veliko planino. Trije mladi turisti so se peš podali od žičnice preko Dolskega grebena na Veliko planino. Med potjo je najmlajši med turisti od izčrpanosti obnemogel in sta ga ostala dva pustila v nekem hlevu na Dolu ter čez par ur sporočila novice v dolino. Akcija gorskih reševalcev je bila zaključena ob 23. uri, ko so onemoglega turista zdravega spravili v dolino. Velja torej opozoriti obiskovalce planin na njihovo telesno pripravljenost in opremljenost pri planiranju pohodov na zasnežene planine, pa tudi na njihovo odgovornost v primeru težav in eventualnih nesreč.

Kamnik je bil zadnje dni lanskega leta pribežališče za mladotne prestopnike, ki so se po pobegu iz vzgojno popoljševalnih domov znašli prav v Kamniku. Miličniki so morali kar štiri najstarejših prestopnikov vrniti v domove za prevzgojo. MAJ



Neprimerno, še bolj pa nevarno zavarovanje parcele v Mostah.

Odprta vrata za ljubitelje narave in taborništva

Veliko je uspehov, ki jih je taborniški odred Bistriških gamsov iz Kamnika dosegel v zadnjih letih. Pa pogledjmo samo najboljše dosežke v letu 1979.

Že takoj v začetku leta smo na zimskem republiškem orientacijskem tekmovanju v Dražgošah osvojili drugo mesto. Uspešno smo se vključevali tudi v akcije, ki so jih organizirali RK ZSMS, OK ZSMS Kamnik, ZRVS, ZTS...

Maja smo za naše najmlajše tabornike iz ljubljanskega območja organizirali področni mnogoboj, na katerem je sodelovalo več kot 500 tabornikov.

V času počitnic smo uredili taborni prostor v Bohinju, kjer smo taborili v dveh desetdnevnikih izmenah. V istem času smo že drugič zapored zmagali na teku okrog Bohinjskega jezera.

V oktobru smo dosegli največji uspeh v tem letu. Fantje so bili drugi na republiškem orientacijskem tekmovanju – Milovanovi-

čevem memorialu. Odred pa je osvojil naslov republiškega lokostrelskega prvaka za leto 1979, saj se je najbolje odrezal na tekmovanju za Zlato puščico.



To je le nekaj skopih podatkov o uspehih odreda v zadnjem letu. »30 akcij za 30 let« pa je geslo vseh jugoslovanskih tabornikov za leto 1980, ko Zveza taborniških organizacij Jugoslavije in obenem Slovenije praznujeta 30-letnico svojega delovanja. K vse-

mu temu se bo s svojimi akcijami in s svojim jubilejem – 20 let delovanja, priključil tudi naš odred.

Veliko je nalog, ki smo si jih zadali za prihodnje in vsi upamo, da jih bomo z lahkoto premagali.

Zato pozivam vse nekdanje tabornike, vse ljubitelje narave in taborniške organizacije, vse naše simpatizerje, skratka vse stare in mlade, ki želite na kakršenkoli način delovati v taborniški organizaciji, da se nam priključite.

To lahko storite vsako sredo ob 19. uri v prostorih OBG, Maistrova 15 (v Avto campu, Kamnik) ali pa pismeno na naslov: Odred Bistriških gamsov, Marjeta Zagoričnik, Parapetova 11, 61240 Kamnik.

Upamo, da se boste tudi vi vključili v delo taborniške organizacije in da bomo s skupnimi močmi uresničevali geslo »NAZAJ K NARAVI«.

SAS DOLINŠEK

● Iz življenja in dela krajevnih skupnosti

Mladi obiskali starejše občane

Ob prehodu starega leta v novo smo se spomnili starejših občanov v krajevni skupnosti Volčji potok tudi mladi. Na seji predsedstva OO ZSMS in IO SZDL je bilo domenjano, da ob novem letu 1980, podobno

kot leta nazaj, obiščemo vse starejše občane v krajevni skupnosti na domu in jih obdarimo s skromnimi darili ter jim zaželimo še mnogo sreče, zdravja in uspeha v letu, ki prihaja.

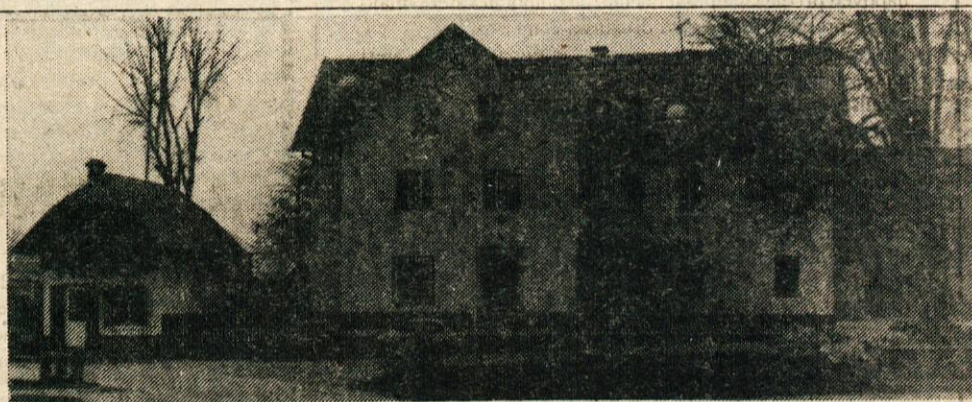
Tako smo se 29. decembra ob dogovorjenem času zbrali, se razdelili v tri skupine in se odpravili po domovih, kjer prebivajo naši najstarejši vaščani. Ob tem je treba povedati, da kljub temu, da je naša krajevna skupnost dokaj majhna in maloštevilna, v njej živi 16 občanov, ki so stari nad 70 let. Ob tej številki se lahko zamislimo: 70 let ni tako malo. Kaj vse so morali ti ljudje v življenju prenesti? Vsi vemo, da njihova življenjska pot ni bila lahka, ni bila posuta z rožami, ampak tudi s trnjem. Srečevali so se s

VOZNIKI POZORI!

- vulkanizacija
- premontaža gum
- centriranje koles
- prodaja avtoplaščev SA-VA Kranj

Vam hitro in solidno opravi VULKANIZERSTVO JANEZ SITAR, VRHPO-LJE 25, KAMNIK

Delovni čas od 8–12 in od 15. do 19. ure, sobota od 8. do 17. ure



OBNOVLJEN ZADRUŽNI DOM

Urejena zunanost je bila vodilo sveta krajevne skupnosti Komenda, ko so se po izselitvi trgovskega podjetja Kočna iz zadrúžnega doma v Komendi pričela obnovitvena dela na tem objektu. Za naložbo, ki je stala skoraj 20 tisoč dinarjev, sta sredstva prispevala stanovanjska skupnost Kamnik in Emona. Pri organizaciji obnavljanja pa je sodelovala tudi krajevna skupnost, pri čemer sta še posebej pridno poprijela za delo Janez Kimovec in Marjan Žnidar. V zadrúžnem domu so obnovili tudi notranost, tako da so dobili urejene prostore stanovalci in tudi krajevna skupnost. V spodnjih prostorih bo imela svojo trgovino Emona in sicer za prodajo gradbenega materiala, železnine ter materiala za kmetijstvo in kmetijsko mehanizacijo.

MARTA OREŠNIK

Lepi boji karateistov

Sredi decembra je bil v Domžalah prijateljski karate turnir, ki se ga je udeležilo okrog devetdeset tekmovalcev iz vseh večjih slovenskih klubov, saj so nastopili karateisti iz Ljubljane (KK Forum), Maribora, Nove Gorice, Laškega, Radeč, Sevnice, Ivančne Gorice, Kamnika in Domžal.

Tekmovalci so se pomerili v treh kategorijah:

– v nižji kategoriji (nosilci belih pasov)

– v srednji kategoriji (nosilci rumenih in oranžnih pasov)

– v višji kategoriji (nosilci zelenih, modrih, rjavih in črnih – mojrstrskih pasov).

Boji so bili lepi, predvsem v višjih kategorijah. Očitno je bilo, da so poletne priprave in seminar v Umagu, ki se ga je udeležilo tudi osem Kamničanov, znatno pripomogli k čistejši tehniki in večji kvaliteti bojev.

Kljub nekaterim manjšim poškodbam je tekmovalce v Domžalah potekalo v pravem športnem duhu, saj so se tekmovalci zavedali, da v karateju preizkušajo psihofizične sposobnosti tekmovalca: njegovo hitrost, reakcije, moč, občutek ravnotežja, sposobnost koncentracije in kontrolo udarcev.

Tudi kamniški karateisti (v tekmovalnih v okviru priprav na ta turnir smo zasedli drugo in tretje mesto) smo na turnirju v Domžalah prikazali sadove trdih treningov. Uspeh ni izostal. Štirje tekmovalci so prišli med deset najboljših. Najbolje sta se uvrstila Cveto Balantič s tretjim mestom v srednji kategoriji in Sašo Mikuš, ki je po hudem finalnem boju z Ljubljancem Rističem v višji kategoriji zasedel prvo mesto in si s tem priboril pokal Domžal.

Novi uspehi so nam dali novega poleta in se s še večjo vnemo pripravljamo na novo sezono, ki

se prične konec januarja oziroma v začetku februarja z regijskim tekmovanjem. Kljub ne ravno rožnatim pogojem za treninge (telovadnica, rekviziti) kamniški karate pridobiva tako na kvaliteti

kot na kvantiteti, skladno s tem pa lahko pričakujemo tudi večje uspehe.

Komisija za informiranje pri KK Kamnik

Prehodni pokal spet Domžalam

V organizaciji šahovskega kluba Virtus je bil v začetku decembra na Duplici tretji šahovski turnir za prehodni pokal Vinka Dobaja.

Vinko Dobaj se je rodil 9. februarja 1922 v delavski družini na Duplici. Po končanem šolanju se je zaposlil v stolarni takratne tovarne Remec, kjer se je tudi priključil naprednemu gibanju. Leta 1937 je bil sprejet v zvezo komunistične mladine Jugoslavije. Ko se je začela druga svetovna vojna, je bil med prvimi kamniškimi borci, ki so se 27. julija uprli sovražniku. Svobode ni dočkal, saj je padel na Veliki planini.

V njegov spomin so se tudi letos zbrale šahovske ekipe iz Domžal, Mengša, Radomelj in Duplice na brzoturnirju, ki naj bi prinesel že tretjega zmagovalca. Glavni favoriti je bila ekipa Domžal, ki tekmuje v drugi zvezni ligi in ima v svojih vrstah tudi slovenskega in državnega prvaka v sindikalnem šahu Vida Vaupetiča. Tudi ostale ekipe so bile močne, saj so bili v njih trije mojrstrski kandidati, sedem prvokategornikov, sedem drugokategornikov in trije tretjekategorniki.

Tekmovalje je bilo izenačeno, saj je šele dodatni dvoboj med šahisti Domžal in Stola dal končnega zmagovalca. Domžalčani so bili boljši in so tako pokal osvoji-

li že drugič zapored. Na prvem turnirju je namreč zmagala ekipa Stola.

Končni vrstni red: 1. Domžale, 26 točk, 2. Stol, 26 točk, 3. Virtus Duplica, 12 točk, 4. Mengeš, 9 točk, 5. Radomlje, 7 točk.

TONE TREBUŠAK

Titan – sindikalni prvak

Vsako leto beležimo vedno manj udeležencev na občinskih sindikalnih igrah, zato z množičnostjo vsekakor ne moremo biti zadovoljni. Čeprav je treba reči, da se osnovne organizacije sindikata v občini trudijo za dobro vključitev na področju telesne kulture.

Za organizacijo aktivne vadbe v delovnih organizacijah skrbijo predvsem referenti za šport in rekreacijo, ki se s tem ukvarjajo poklicno ali amatersko. Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu si prizadeva, da bi zagotovila vsakemu zaposlenemu možnosti za rekreiranje.

Na letošnjih sindikalnih igrah je v devetih panogah nastopilo 894 tekmovalcev, od tega 769

Priznanje ZTKOS za Ivana

Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije je na svoji redni skupščini decembra podelila priznanja športnikom, ki so v letu 1979 osvojili medalje na evropskih ali svetovnih prvenstvih.

Med dobitniki priznanj je bil tudi Ivan Pibernik iz Suhadol pri Komendi, ki je na evropskem prvenstvu paraplegikov v atletiki na Dunaju osvojil zlato medaljo v metu diska in srebrno v metu kija.

Ivan se ukvarja z invalidskim športom od leta 1972, ko je po avtomobilski nesreči ostal invalid – tetraplegik. Težka invalidnost mu ni vzela volje do življenja, prav šport pa mu je veliko pomagal, da je lažje prebolel krizo.

Prvi večji uspeh je dosegel



prav na Dunaju, ko je dobil za met diska srebrno medaljo. Bila je to lepa vzpodbuda za naprej in uspehi so se začeli vrstiti; zlata medalja v

metu diska v Rimu, dve srebrni in ena bronasta leta 1977 na Dunaju in ponovno na Dunaju zadnji večji uspeh, za katerega je tudi prejel priznanje. Ivanovo vitrino krasijo še številna priznanja, medalje in pokali, osvojeni na republiških in državnih tekmovanjih.

Paraplegiki se zavedajo, da je za njihovo psihofizično kondicijo šport izredno koristen, zato ga množično gojijo. V svojih vrstah imajo odlične športnike, ki so že osvojili odlična na svetovnih in olimpijskih tekmovanjih. Društvo paraplegikov SRS jih pri tem vzpodbuja in jim omogoča pogoje za trening in tekmovanja.

JOŽE GLOBOKAR

649 točk; 3. KIK – 532 točk; 4. Svilanit – 426 točk; 5. Alprem – 387 točk; 6. Žarja – 380 Točk; 7. SO Kamnik – 352 točk; 8. Utok – 323 točk; 9. Graditelj – 268 točk; 10. Eta – 251 točk.

Kriterij za dodelitev točk je bil osvojeno mesto v posamezni panogi upoštevala se je tudi množičnost – to je, kakšno število tekmovalcev je imela posamezna organizacija sindikata. Organizacija sindikata. Organizacija športnim klubom kamniške občine. Tekmovalje je bilo izvedeno v vseh panogah, razen v plavanju in košarki. Največ ekip je sodelovalo v malem nogometu, medtem, ko je nepričakovano padlo zanimanje za šah, saj so nastopile le štiri ekipe. (Lansko leto 10 ekip).

Razglasitev rezultatov za leto 1979 bo v sredo, 16. 1. 1980 ob 17. uri v sejni sobi SO Kamnik.

Da bi v bodoče čimbolje delovali, je komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu Kamnik izdelala program dela, ki temelji na dosedanjih izkušnjah ter možnostih in potrebah delovnih ljudi. Pri izvedenju programa športne rekreacije moramo posebno izpostaviti množičnost. Zato je potrebno za množično rekreacijo racionalno izkoristiti prostorske možnosti telesno-kulturnih objektov in vzpodbujati tudi druge oblike kot so: trim akcije, planinarjenje, kolesarjenje, mnogobojski, delavska športna tekmovanja v okviru TOZD in DO. Da bi pomanjkljivosti v čimvečji meri odpravili, bo treba v letošnjem letu posvetiti največ pozornosti naslednjemu:

– usposobiti bo treba referente za rekreacijo in predsednike komisij za šport in rekreacijo, zato bo februarja v okviru izobraževanja organiziran enodnevni seminar. Zahtevati je treba, da bodo v sleherni osnovni organizaciji sindikata imenovali komisijo oz. referenta za šport in rekreacijo,

– da bo informiranje o sprejetih sklepih komisije za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu sprotno, bo treba redno objavljati v Kamniškem občanu ali preko drugih oblik informiranja,

– razširiti sodelovanje z SITKS in ZTKO občine Kamnik, še posebno pa z odborom za rekreacijo pri ZTKO,

– za množično rekreacijo je potrebno uveljaviti dogovor o financiranju, ki ga opredeljuje portoroški sporazum 50 : 50, kar se v praksi ne izvaja v celoti,

– preko OOS zahtevati, da v delovne organizacije v svojih kratkoročnih in srednjeročnih planih planirajo potrebna finančna sredstva za množično rekreacijo kot sestavni del plana.

ANDREJ PERČIČ

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN glasilo SZDL občine KAMNIK – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – Izhaja dvakrat mesečno – Uredništvo in uprava – Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.

Slovenska odprava v Novo Zelandijo

Včasih, ko je bil alpinizem pri nas še manj razvit, je bil obisk francoskih Alp že kar prava odprava. In že takrat so naši alpinisti tam splezali marsikatero težko steno, čeprav s skromnimi tehničnimi pripomočki. Današnji čas pa je posvetil tudi alpinizmu in odpravi več pozornosti in več sredstev. Mnogi alpinistični odseki kar sami organizirajo društvene odprave. V Kamniku je še nismo, vendar smo v vsaki odpravi zastopani. Saj smo tudi eden najstarejših in najbolj delavnih odsekov v Sloveniji. Tako bomo tudi v odpravi v gore Nove Zelandije prispevali dva naša mlada in zelo aktivna alpinista: Janka Plevela in Janeza Benkoviča.

Odprava bo krenila na pot 24. januarja, štela pa bo šest članov. V Novi Zelandiji bodo mesec dni, ko je tam ravno poletje. Plezali bodo v gorski skupini okrog Mt. Cooka (3764 m), ki je tudi najvišji vrh te dežele.

Našim alpinistom so te gore precej neznane, saj je to zelo oddaljeno področje in le redki so, ki so ga obiskali. Tudi drugim alpinistom po svetu je to področje uganka, saj so gore neraziskane, prvobitne in na marsikateri vrh še ni stopila človeška noga. Vreme je tu nestanovitno, do sten so dolgi in težki dostopi. Plezali bodo v glavnem ledne in kombinirane smeri, saj je v teh gorah kar precej snega, ledenikov, serakov.

Kaj več o gorah bomo izvedeli, ko se bosta fanta vrnila, sedaj pa ju spoznajmo.

JANEZ BENKOVIČ

Alpinist je od leta 1977, pleza pa od leta 1975. Je tudi pripravnik za GRS (gorska reševalna služba), študent na VŠTK. Doslej še ni bil na odpravi, je pa že plezal v

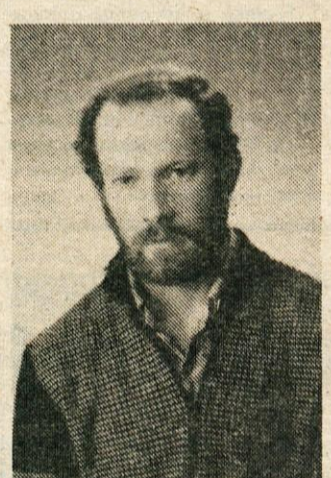
Franciji, in tudi pri nas je preplezal veliko težkih smeri. Od prvenstvenih je preplezal: Raz razočaranj v Kalškem rebenu, Varianto Hruške v Voglu, Zajedo s Centralnim rebrom v Rzeniku, Stanetovo smer v Kalški gori.

Ima tudi: prvo ponovitev Forme vive v Aniča kuku (Paklenica), drugo ponovitev Zajede usmiljenja v Vežici, prvo zimsko ponovitev Bobnarja v Brani, drugo ponovitev in hkrati prvo solo prav tako Bobnarja, drugo zimsko ponovitev Pripraviške grape v Planjavi.

Razen tega je preplezal še naslednje težke smeri: v Paklenici: Brid klina, Funkcija; v Severni Triglavski steni: Helbo s Čopovim stebrom, Ljubljansko smer; v Dolgem hrbtu: smer Šimenc-Škarja, Trikot; v Rzeniku: Kamniško smer, Centralni stebber; v Julijskih Alpah še: Steber Šit, Zajedo Travnika, v Franciji: greben Brenve, (Mt. Blanc) SV greben (Grand Charmoz), Corneau-Devaille (Les Droites)



Ima tudi veliko turnih smukov in spustov s smučmi: po Petem zlebu (Storžič) Čez jame (Grintovec)



JANKO PLEVEL

Drugi član kamniškega dela odprave je zaposlen v tovarni Svilanit. Alpinist je od leta 1977, pleza pa od leta 1973. Ime že okrog 160 vzponov, od tega 6 prvenstvenih:

Direktna na Jermanov turn, Stanetova smer v Kalški gori, Mekinska smer v stolpu Skute, Vroča poč v Vrščih, Sinji slap pod Češko koč in v Rzeniku: Zajedo s Centralnim stebrom.

Tudi Janko je pripravnik za GRS. Na odpravi še ni bil, vendar je v tujini že veliko preplezal, saj je bil v francoskih Alpah, v Avstriji, v poljskih Tatrah.

Ima zelo veliko kvalitetnih vzponov: prvo zimsko grebensko prečenje od Kravca do Velike planine v Rzeniku: Centralni stebber in Kamniško smer, obe smeri po dvakrat (verjetno edini, ki jih je preplezal dvakrat), v Pakleni-

ci: Brid klina, Funkcija; Brana: Bobnar z izstopno varianto-tretja ponovitev, Triglav: Skalška smer s čopovim stebrom, Francija: SV greben v Grand Charmozu, Corneau-Devaille v Les Droites in še veliko drugih.

Zdaj lahko obema alpinistoma zaželimo srečno pot, veliko plezalskih užitkov in srečno vrnitev. Oba bosta še najbolj vesela, če bo čimprej rešen problem viz, ki jih še niso odobrili. Edino to lahko prepreči alpinistom iz Slovenije odpravo, na katero si tako želijo in za katero so se toliko pripravljali.

IRENA MARKUŠ

Zlate značke značke ZTKJ

Zveza za telesnokulturo Jugoslavije (ZTKJ) je podelila zlate značke za najzaslužnejše športnike leta. To so zelo visoka priznanja, saj jih podeljuje le za najvišje športne dosežke na svetovnih in evropskih prvenstvih. Gotovo je velika čast, da so tokrat med nagrajenci spet Kamničani. Drugič v zgodovini kamniškega športa je doletela ta čast naš kraj. Prvič je bila podeljena Kamničanu leta 1975: Bojanu Pollaku.

V letu 1979 pa so dobili zlate značke ZTKJ trije člani Alpinističnega oddelka Kamnik: Dušan Podbevšek, Bojan Pollak in Tone Škarja. To je najbrž dovolj zgovoren dokaz, kako visoko je razvit alpinizem v Kamniku. Mimogrede: v prejšnji sezoni smo prvi AO v Sloveniji po številu opravljenih zimskih vzponov.